

CERCETAȚI SCRIPTURILE - Partea 1

În timp ce suntem în picioare, să luăm Bibliile și să le deschidem la Evanghelia lui Ioan 18.37:

„Atunci, un Împărat tot ești!”, I-a zis Pilat. „Da”, a răspuns Isus. „Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre Adevăr. Oricine este din Adevăr ascultă Glasul Meu.”

Care a fost unul dintre scopurile pentru care a venit Isus pe pământ? El ni-l spune aici: *„Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre Adevăr. Oricine este din Adevăr ascultă Glasul Meu.”*

Aici, Isus Se afla înaintea lui Pilat care L-a întrebat: *„Ești Împărat?”*, dar El i-a spus care era scopul Său, scopul venirii Sale: *„Eu pentru aceasta M-am născut...”*

Acum, noi suntem în perioada Crăciunului, când toată lumea vorbește despre nașterea lui Isus Hristos, și știm că fratele Branham a lămurit aceste lucruri. El a pus totul în ordine și ne-a spus tot ceea ce trebuie să știm, dar cu toate acestea, acesta este anotimpul ales de toată lumea pentru a vorbi despre acest eveniment. Când a vorbit Isus despre aceasta, El ne-a spus care a fost scopul nașterii Sale: *„Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre Adevăr.”*

Așadar, de ce a venit El? Pentru a mărturisi despre Adevăr. *„Oricine este din Adevăr*

ascultă Glasul Meu." Slăvit să fie Domnul!

Acum vom merge la Ioan

12.46:

„Eu

am venit ca să fiu o lumină în lume, pentru ca oricine crede în Mine să nu rămână în întuneric.”

Aici, Isus ne spune

că El a venit ca să fie o Lumină, iar astăzi vă voi aduce mai multe citate din mesajul „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”, deoarece acest mesaj m-a inspirat foarte mult.

Titlul meu de astăzi

este: „**Cercetați Scripturile căci ele vorbesc despre Mine.**” Întotdeauna când auzim aceasta, mintea noastră merge la ceea ce a spus Isus, și vom ajunge și noi acolo în câteva clipe, dar aș vrea să aplicăm acest titlu pentru astăzi, pentru voi și pentru mine, deoarece cred că această afirmație poate fi aplicată astăzi pentru voi și pentru mine.

Fratele Branham a

spus în „**Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită**”:

„Dumnezeu a avut

un scop și o taină ascunsă. Despre aceasta doresc să-i vorbesc Bisericii în dimineața aceasta, despre Taina ascunsă a lui Dumnezeu pe care El a avut-o în gândul Său înainte de întemeierea lumii și cum aceasta s-a desfășurat până în ceasul în care trăim noi. Înțelegeți? Cred că atunci veți înțelege clar ceea ce se petrece.”

Noi

știm că în „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”, fratele Branham a vorbit despre triplul scop care era în gândul lui Dumnezeu. Astfel, noi am avut în scenă un profet al lui Dumnezeu care avea să atingă ceea ce era în gândul lui Dumnezeu și să ne vorbească despre ceea ce se afla acolo înainte de întemeierea lumii și despre care nimeni nu a putut să vorbească înainte. El ne-a spus că Dumnezeu a avut un Plan, un gând, ceva ce urma să facă, și că avea să facă acest lucru în trei etape.

● Primul Lui scop a fost să aibă întâietate într-un Om, și a făcut aceasta în Hristos Isus.

● Al doilea scop a fost să aibă întâietate într-un popor, în Mireasă.

● Al treilea său scop este să-i ducă înapoi în părtășia desăvârșită, înapoi în starea din Eden.

Așadar, acesta a fost Planul Său de-a lungul timpului, a fost Planul prin toată Biblia, a fost Planul Său înainte de a scrie Biblia; acesta a fost Planul Său când a creat stelele, când a ridicat Enoh piramidele, când au început să profetească profeții și să fie scrise profețiile; la aceasta a lucrat El încă înainte de întemeierea lumii. Aleluia!

„Marea Taină a lui Dumnezeu, cum urma să facă aceasta, este o taină. El a păstrat totul în taină. Nimeni nu a știut nimic despre aceasta. Nici măcar îngerii nu au înțeles-o. Vedeți, El nu a descoperit-o.

De aceea, sub cea de-a șaptea Pecete a noastră, când Pecetea a șaptea a fost deschisă, acolo a fost tăcere.

Când a fost Isus pe pământ, ei au dorit să știe când va veni El, iar El a spus: „Nici măcar Fiul nu știe când se va întâmpla.” Vedeți, Dumnezeu a păstrat aceasta pentru El, este o Taină. Acesta este motivul pentru care a fost în cer tăcere timp de o jumătate de ceas, șapte Tunete au făcut să se audă glasurile lor, iar lui Ioan i-a fost interzis să scrie, vedeți, venirea Domnului. Acesta este un lucru pe care El nu l-a descoperit încă, cum va veni El și când va veni El. Este un lucru bun că nu o face. Nu.

El a arătat-o și a descoperit-o în fiecare tip care se află în Biblie.”

Da, El nu a spus-o clar. Când fratele Branham a ajuns la Tragerea a treia, i s-a spus:

„Nu spune nimic despre Aceasta! Ai explicat prima Tragere, ai explicat-o pe a doua și ai provocat încurcătură, ai provocat interpretări, dar despre Aceasta să nu spui nimic!”

Când s-a ajuns la Pecetea a șaptea, acolo a fost o tăcere. Fratele Branham a ajuns la sfârșitul Peceții a șaptea și a spus: *„Mă voi opri aici. Simt că trebuie să mă opresc, fiindcă am notat aici: „Oprește-te aici, nu merge mai departe!”* Lui i s-a spus să nu o explice, dar el a ajuns la *„Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”* și a spus:

„El nu l-a descoperit încă, cum va veni El și când va veni El. Este un lucru bun că nu o face. Nu.

El a arătat-o și a descoperit-o în fiecare tip care se află în Biblie.”

Așadar, fratele Branham a pășit în față și ne-a spus că această mare taină a Pечеții a șaptea a fost arătată în simboluri în fiecare tip sau umbră din Biblie. Deci, dacă vrem s-o vedem, ea este în Biblie. Este deja acolo.

„Așadar, întreaga Scriptură este descoperirea tainei lui Dumnezeu în Hristos. Întreaga Biblie este expresia singurului scop pe care l-a avut Dumnezeu, a singurului scop pe care voia să-l atingă în întreaga Scriptură, iar faptele credincioșilor din Biblie au preumbrit și au exprimat care era marele scop al lui Dumnezeu. Și acum, în aceste zile din urmă, El a descoperit-o și o arată.”

Slăvit să fie Dumnezeu! Dar nu este pentru toată lumea, ci doar pentru cei rânduiți mai dinainte. Nu este pentru toată lumea, ci se primește doar prin descoperire. Nu este ceva ce poate fi tălmăcit de cineva, ci este pentru cei ce vor intra în cămăruță și vor trece dincolo de perdea.

Fratele Branham a avut vedenia cu Cortul în anul 1956 și tot atunci a început să vorbească despre acest Cort mare sau Biserică înăuntru a căreia se afla o cămăruță. Noi știm că lui i s-a spus că aceasta urma să fie Tragerea a treia. Acolo erau aliniați oameni și este uimitor faptul că ei intrau înăuntru unul câte unul, iar fratele Branham a spus: *„Am văzut Lumina aceea coborându-Se în cămăruță. Am văzut Lumina, Stâlpul de Foc, pe Hristos Însuși, coborându-Se în acea încăpere.”* Și tot el a zis: *„Am vrut să-mi mișc picioarele, dar nu am putut să intru acolo.”*

Deci, exista o încăpere, o cămăruță în care Se afla Hristos, Stâlpul de Foc, iar ei intrau înăuntru, unul câte unul;

unul câte unul treceau dincolo de Perdea și intrau în contact cu Lumina aceea, iar când ieșeau afară erau total schimbați, total diferiți de cum fuseseră când au intrat înăuntru. Au intrat înăuntru în cărje și au ieșit afară purtându-și cărjele, au intrat pe targă și au ieșit cărându-și targa. Ceva se schimba când ei treceau prin cămăruța aceea, iar când ieșeau pe partea cealaltă, acolo era cineva care nota totul și întreba: „Ce s-a întâmplat?” Dar nici chiar cei ce ieșeau din acea încăpere nu puteau explica ce se petrecuse acolo, ci tot ce știau era că se schimbase ceva: „*Am fost infirm, dar acum sunt vindecat.*” Ceva s-a schimbat.

Nu a fost o expunere publică, nimeni altcineva nu putea vedea ce se întâmpla și noi știm că nici chiar profetul lui Dumnezeu nu a putut vedea ce se petrecea în acea încăpere. Ei au intrat acolo unul câte unul, aceasta fiind o problemă personală. Fiecare intra singur, personal, dincolo de Perdea.

Ce este nașterea din nou? Isus Hristos descoperit vouă personal. Ce era Lumina aceea, Stâlpul acela de Foc? Isus Hristos care-i întâlnea unul câte unul, pe rând, iar fratelui Branham i s-a spus în vedenie că aceasta urma să fie Tragerea a treia.

Prima predică în care l-am auzit pe fratele Branham vorbind despre acest lucru, a fost vorbită în 01 ianuarie 1956. Atunci, el a zis că i s-a spus că aceasta avea să fie a treia Tragere a sa. Dar apoi, în ianuarie 1963, a ajuns în Canionul Sabino. Aceasta s-a întâmplat șapte ani mai târziu și în timp ce se ruga cu mâinile ridicate, în mână i-a căzut Ceva, o Sabie, iar un Glas i-a spus: „Aceasta este Sabia Împăratului!” El se uita la Sabia aceea, iar Îngerul i-a spus: „*Aceasta este Tragerea a treia a ta!*”

Vedeți? De data aceasta nu i s-a mai spus: „Aceasta va fi Tragerea a treia a ta!”, ci iată că în anul acela venea la suprafață ceea ce, cu șapte ani în urmă, i se arătase că va fi în viitor. Atunci,

urma să aibă loc deschiderea Cuvântului, aceasta fiind a treia Tragere a sa. Dar este o problemă personală, este prin descoperire.

„...în aceste zile din urmă, El a descoperit-o și o arată, iar cu ajutorul Domnului, în dimineața aceasta veți vedea chiar aici.”

Ce aveau să vadă în dimineața aceea?

Această mare Taină, partea care nu s-a vorbit, partea care a fost ținută sub tăcere, ceea ce a fost secret, lucrurile despre care îngerii nu știau nimic, ceea ce i-a fost interzis lui Ioan să scrie, *„...cu ajutorul Domnului, în dimineața aceasta veți vedea chiar aici.”*

Dacă voi o veți vedea în dimineața aceasta aici, acest lucru se va realiza numai cu ajutorul lui Dumnezeu. Nu va fi prin puterea de convingere a unui predicator, nici prin desene și notițe, nici printr-un anumit fel de a predica ci, dacă veți înțelege vreodată această mare Taină, aceasta se va realiza numai cu ajutorul lui Dumnezeu.

„...cu ajutorul Domnului, în dimineața aceasta veți vedea chiar aici, ceea ce Domnul a avut în gândul Său de-a lungul timpului și a exprimat-o”

Așadar, El a exprimat-o. Dar nu este pentru prima dată când a exprimat-o, ci a făcut-o de-a lungul timpului. Cu alte cuvinte, toată Biblia exprimă această Taină.

„Așadar, voi puteți vedea ce mare însemnătate a avut să știm aceasta, iar apoi să încercăm s-o aducem oamenilor. Eu nu am intrat în detalii în încercarea de a o explica așa cum mi-a descoperit-o Dumnezeu.”

Iată de ce iubesc atât de mult mesajul

„Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”! Înseamnă foarte mult pentru mine.

Să mergem în Ioan 17.4-5:

„Eu Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac.

Și acum, Tată, proslăvește-Mă la Tine însuși cu slava pe care o aveam la Tine, înainte de a fi lumea.”

Credeți că Isus a avut amnezie

spirituală? Credeți că El Se lupta să cunoască originea Sa, de unde a venit, ce trebuia să facă pe pământ și care a fost scopul Său? El a spus clar: *„Tată, Te-am proslăvit pe pământ și am făcut lucrarea pe care Tu Mi-ai spus s-o fac. Acum, proslăvește-Mă cu slava pe care o aveam înainte.”*

El nu avea amnezie spirituală, ci știa unde Se afla.

„Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume.”

De unde au venit

acești oameni? El a spus: *„Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume.”*

Alegerea nu s-a bazat

pe faptul că Isus umbla în jur spunând: „Tu pari a fi un om bun și cred că vei rezista sub presiune, așa că te voi alege pe tine.” Nu! Ei i-au fost dați deja de Tatăl, așa că El mergea în jur doar ca să adune ceea ce-i aparținea Tatălui. Deci, El era acolo, condus de Duhul, ca să-i adune pe cei care-i fuseseră dați deja de Tatăl.

„Am făcut cunoscut

Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau și Tu Mi i-ai dat; și ei au păzit Cuvântul Tău.

Acum

au cunoscut că tot ce Mi-ai dat Tu vine de la Tine.

Căci

le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut că Tu M-ai trimis.” (v. 6-8).

Să ne oprim puțin la versetul

8. Aici Isus spune:

„Căci le-am dat

cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit.”

Este uimitor faptul

că fariseii îl întrebau de unde a venit El, dar apostolii, cei care îi fuseseră dați de Tatăl, știau că El a venit de la Tatăl și că vorbea cuvintele pe care I le dăduse Tatăl.

Vedeți? Fariseii

educați Îl întrebau: „De unde ai luat aceasta? De unde ai venit? Cui aparții? Care este originea Ta?”, dar acești pescari și vameși sau orice altceva erau, știau de unde venise El și de unde proveneau Cuvintele Sale. Nu a fost ceva intelectual, ci au primit aceasta prin descoperire spirituală. Ei erau deja rânduiți să creadă, aveau deja Ceva în ADN-ul lor duhovnicesc, Ceva ce Cuvântul lui Dumnezeu putea deschide, astfel încât să poată veni la Viață și să spună: *„Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!”*

De unde proveneau aceste lucruri? *„Tatăl Meu v-a descoperit aceasta vouă.”* Prin faptul că au fost rânduiți mai dinainte, ei au fost rânduiți să creadă în felul acesta; în ei exista calitatea de a crede pentru că erau ai Tatălui. Ei aveau aceasta de la Tatăl, iar Isus a spus: *„Ei știu că ceea ce spun vine de la Tine și știu că Eu vin de la Tine.”*

Cum știau ei aceasta?

În același fel în care știți și voi că Acesta nu este nimic altceva decât Adevărul. Când ascultați Mesajul și auziți ceea ce a spus profetul, când citiți „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”, aveți înăuntru aceleași calități, același ADN duhovnicesc care începe să desfășoare în voi Ceva care vă face să spuneți: *Aceasta este Adevărat!*”

„Cum știi că este adevărat?”

„Pur și simplu știu că este adevărat.”

„Pe ce te bazezi?”

„Nu am nimic pe care să mă bazez.”

Poate ziceți: „Eu mă bazez pe Cuvânt”. Dar dacă eu intru într-o dezbatere teologică despre lucrurile pe care le-a adus fratele Branham și vorbesc cu un teolog, în aproximativ cincisprezece sau douăzeci de minute, mă face să mă simt prost și neștiutor. El va începe să aducă texte din greacă, cuvântul cutare de acolo sau alte lucruri pe care le aduce în discuție, pentru că Cuvântul nu este acel fel de cunoștință, ci este Ceva cu mult mai presus de înțelegerea intelectuală, este Ceva ce este deja conectat în suflet, în Sămânța-genă a lui Dumnezeu, care a venit de la Dumnezeu și se întoarce înapoi la El, care recunoaște tot ce vine de la El. Ceea ce vine de la Dumnezeu își poate recunoaște originea, iar Acesta este Dumnezeu.

Poate cineva va spune: „Păi, aceasta este erezie.”

„Nu! Acesta este Dumnezeu.”

„Acesta este un profet fals!”

„Nu! Acesta este Dumnezeu.”

„Aceia sunt un grup de fanatici!”

„Nu! Acesta este Dumnezeu.”

„Dovedește-o!”

„Nu trebuie s-o
dovedesc.”

*„Pentru ei Mă rog. Nu Mă rog pentru lume, ci pentru aceia pe care Mi
i-ai dat Tu, pentru că sunt ai Tăi -*

*tot ce este al Meu
este al Tău și ce este al Tău este al Meu - și Eu sunt proslăvit în ei.*

Eu nu mai sunt în lume.” (v. 9-11).

Cum? Isus spune aici
niște lucruri minunate. El era pe pământ, cu apostolii și Se ruga: *„Eu nu mai sunt în
lume.”* Isus a făcut
tot timpul aceasta. Când a vorbit cu Nicodim, El i-a spus: *„Fiul omului care este în
cer.”* Aici,
Isus S-a numit pe Sine Însuși Fiul omului. El Se referea la Sine, Fiul omului,
dar în capitolul 3, i-a spus lui Nicodim: *„Fiul
omului care este în cer.”*

După moartea,
îngroparea și învierea lui Isus, cineva ar fi putut să vorbească cu Nicodim
despre slujba Fiului omului și să spună: *„Slujba Fiului omului a fost în Omul
acela”,* iar Nicodim să răspundă: *„Nu, nu. Eu L-am auzit spunând: „Fiul omului care
este în cer”,* ceea ce înseamnă că El nu putea fi Fiul
omului.” Vedeți, el ar fi putut să ia doar cuvintele acelea ale lui Isus care a
spus: *„Fiul omului care este în cer.”* Nicodim
a auzit aceasta și poate s-a dus și a scris aceasta undeva, așa că ar fi putut
discredita slujba în trup de carne a lui Isus Hristos spunând că El Însuși a
spus că *„Fiul omului este în cer.”*

Fiul omului era

într-adevăr în ceruri, dar în același timp era și pe pământ și vorbea cu el. Cerul nu este departe, ci se află pretutindeni în jur, doar că se mișcă într-o Dimensiune mai rapidă, iar noi stăm chiar acum în locurile cerești în Hristos Isus. Noi ne gândim că este imposibil să fim în același timp în două Dimensiuni, dar unde spune Scriptura așa ceva? Nu găsim așa ceva. De fapt, Isus spune foarte clar *„Voi puteți fi în același timp în două dimensiuni.”* Acest lucru îl spune și Pavel când zice: *„Voi sunteți în locurile cerești în Hristos Isus.”* De aceea, Isus S-a uitat la apostoli și le-a spus: *„Urmați-Mă, pentru ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.”* El nu a spus aceasta la viitor, ci la prezent, ceea ce înseamnă că dacă Îl urmăm, putem să fim și noi acolo unde este El.

Unde este El? În

locurile cerești. Unde sunt eu? În locurile cerești. Trupul meu este încă în această dimensiune, nu neg aceasta; nici Isus nu a negat faptul că El era Fiul omului într-un trup de carne, pe pământ, dar în același timp, El era Fiul omului în ceruri. Amin!

Mesajul a venit ca să

ne scoată de la grădiniță. Înțelegerea intelectuală pământească spune: „El poate fi numai aici sau acolo; El trebuie să se mute de aici acolo”, dar El poate fi în același timp atât aici, cât și acolo. Dacă nu este așa, Biblia nu înseamnă nimic. Înseamnă că dacă dorim să înțelegem lucrurile duhovnicești este fundamental ca noi să ștergem tot ce ne-a învățat știința. De ce? Pentru că lucrurile duhovnicești nu urmează regulile științei. Isus nu a vorbit în termeni intelectuali, care puteau fi înțeleși cu ușurință, ci a spus: *„Dacă nu mâncați trupul Meu și nu beți Sângele Meu, nu aveți Viață în voi.”* Acest lucru nu era ușor de înțeles din punct de vedere intelectual. Ceea ce spunea El era Adevărul, dar ei nu L-au putut înțelege.

„Eu nu mai sunt în lume...” (în limba engleză scrie: *„Iar acum, Eu nu mai sunt în*

lume...").

Vi-i puteți închipui pe apostoli stând cu capetele plecate și ascultându-L pe Isus rugându-Se și spunând acele cuvinte? „Cum?” La fel a fost Nicodim care a auzit niște lucruri despre Fiul omului, iar pentru că avea niște întrebări în inima sa, a mers la Isus noaptea, ca să primească răspuns la ele. Dar Isus nu i-a răspuns la întrebări, ci i-a vorbit tainic: *„Dacă un om nu se naște din nou...”*

„Cum adică? Un om nu se poate întoarce în pântecul mamei sale.”

Isus nu i-a dat nici o explicație, ci i-a spus: *„Tu ești un învățător al lui Israel și nu știi aceste lucruri?”*

„Ce vrei să spui prin „aceste lucruri”? Cum adică *„trebuie să mă nasc din nou”*? Tu vorbești despre ceva ce nu am mai auzit niciodată.”

Vedeți, acesta este un termen care nu mai fusese rostit printre evrei, era ceva ce nu putea fi găsit scris ad-litera în Scripturi. Isus a spus: *„Trebuie să te naști din nou”*, iar Nicodim era împotmolit într-o gândire intelectuală, umană, așa că a spus: „Cum aș putea intra a doua oară în pântecul mamei mele?” Dar Isus nu i-a spus: „Dă-Mi voie să-ți explic, fiindcă este ceva duhovnicesc”. Nu, El nu a spus aceasta, ci i-a zis: „Cum se face că tu care ești un învățător, nu știi aceasta?”

Aceste lucruri nu le

primim prin mult studiu, Nicodim nu ar fi putut studia ca să le cunoască, deoarece ele sunt primite prin descoperire duhovnicească. Aceasta l-a atins pe Petru. El era un om neînvăţat şi nu ştia să-şi scrie nici numele, dar a primit descoperirea pe lângă care au trecut fariseii. Deci, nu a fost prin învăţătură, ci prin descoperire spirituală, aşa că a spus: „*Tu eşti Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.*” Vedeţi? „*Nu carnea şi sângele ţi-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.*” Când i-a spus Tatăl aceasta? Noi nu avem nici o consemnare în Scripturi. Când i-a spus Tatăl aceasta lui Petru? Poate înainte de întemeierea lumii. Poate el avea deja acea cunoştinţă în Sămânţă. Poate acea descoperire, acea cunoştinţă, acea înţelegere era acolo, acel atribut era cu Dumnezeu atunci când Dumnezeu era singur cu gândurile Lui. Atributul care era în Petru locuia în el încă de atunci şi poate acela a fost timpul când a avut descoperirea, iar descoperirea aceea a trebuit să vină la suprafaţă când se afla pe pământ. „*Nu carnea şi sângele ţi-a descoperit aceasta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.*” Cât de departe este cerul? Cum a ajuns Petru acolo sau cum a coborât Dumnezeu jos? Noi trebuie să ieşim de la grădiniţă, trebuie să trecem de clasa întâi şi să ne ridicăm până în punctul în care avem o înţelegere spirituală care spune că toate lucrurile sunt posibile pentru cei ce cred.

„Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume, şi Eu vin la Tine. Sfinte Tată, păzeşte, în Numele Tău, pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, cum suntem şi Noi.

Când eram cu ei în lume, îi păzeam Eu în Numele Tău. Eu am păzit pe aceia pe care Mi i-ai dat şi niciunul din ei n-a pierit, afară de fiul pierzării, ca să se împlinescă Scriptura.

Dar, acum, Eu vin la Tine şi spun aceste lucruri pe când sunt încă în lume, pentru ca să aibă în ei bucuria Mea deplină.

Le-am dat Cuvântul Tău, şi lumea i-a urât, pentru că ei

nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume.” (v. 111-14).

Când a ajuns la

Mesajul „Cina”, care a fost ultimul Mesaj pe care l-a predicat, fratele Branham a început să vorbească despre vulturul acela micuț și despre cum îl atrăgea Dumnezeu la El, după care a spus: „Am înțeles că eu nu sunt fiul lui Charles și Ella Branham.” Ce spunea el? Ceea ce spunea el nu era logic, nu suna bine intelectual, fiindcă a zis: „Am înțeles că eu nu sunt fiul lui Charles și Ella Branham.” El sfida logica, raționamentul și spunea:

„Eu sunt un fiu al lui Dumnezeu și vin de la Dumnezeu. Originea mea nu este din pântecul acelei femei, din sămânța acelui bărbat, ci merge mult înapoi. Aceasta nu este decât venirea mea pe pământ, dar nu este identitatea mea. Eu nu mă identific cu numele de pe Certificatul meu de Naștere, ci mă identific cu Certificatul de căsătorie, iar Certificatul de Căsătorie este Cartea Vieții Mielului și are numele meu pe el. Ea a fost deschisă astăzi pentru ca eu să pot auzi tainele, să-mi aud numele și să știu că mă aflu pe acel Certificat de Căsătorie, care merge înapoi înainte de întemeierea lumii.”

Așadar, așa cum

Isus nu este din lume, nici noi nu suntem din lume.

„Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău.

Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume.” (v. 15-16).

Noi nu suntem din

lume. Ne aflăm în lume, dar nu suntem din ea. Acest trup a fost făcut din elementele

pământului, când materialul genetic a fost pus împreună ca să formeze o celulă; mama a continuat să mănânce pentru ca trupul meu să fie format, iar apoi m-am născut eu și am continuat să mă nasc. Acest trup provine din pământ, dar el nu este ceea ce sunt eu. Acesta este un templu, un cort, în care locuiesc eu. Eu vin de la Dumnezeu și mă întorc la Dumnezeu, eu nu sunt din lume, așa cum nici Isus Hristos nu a fost din lume. Amin!

„Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.

Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume.

Și Eu Însumi Mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr.”
(v. 17-19).

Fratele Branham a spus în **„Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”**:

„Fiți atenți aici! Aici, este minunat. Nu vreau să treceți pe lângă aceasta. Acum, toți, și voi cei care ascultați caseta, în junglă sau oriunde v-ați afla, ascultați!

Isus a spus: „Așa cum Tatăl M-a trimis pe Mine, Eu vă trimit pe voi”. Vedeți? Acum fiți atenți! Tatăl care L-a trimis, a intrat în El ca să Se legitimeze pe Sine Însuși corect, pentru că El era Cuvântul. Și același Isus care vă trimite pe voi, merge cu voi și în voi ca să-L legitimeze pe același Dumnezeu.

„Așa cum Tatăl M-a trimis pe Mine, iar Eu trăiesc prin Tatăl; așa vă trimit Eu pe voi, iar voi trăiți prin Mine.” Ce este El? El este Cuvântul, deci voi trăiți prin Cuvânt.”

Să mergem la Evanghelia
lui Matei capitolul 5.14-16:

„Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă.

Și oamenii n-aprind lumina ca s-o pună sub obroc, ci o pun în sfeșnic și luminează tuturor celor din casă.

Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.”

Ceea ce este interesant cu privire la aceasta este că Isus a spus că El a venit în lume ca Lumina pentru ca oamenii să nu umble în întuneric. Dar în trupul Său firesc El a fost Omul Hristos Isus și a părăsit pământul în trupul acela, iar atunci urma să aibă loc un transfer al Luminii. El a spus: *„Eu am venit ca Lumina pentru ca oamenii să nu locuiască în întuneric”*, dar apoi, S-a întors spre apostoli și le-a spus: *„Voi sunteți Lumina lumii.”* Mai întâi, El a spus că El este Lumina, adevărata Lumina, dar apoi a zis: *„Voi sunteți Lumina.”* De ce? Pentru că Lumina era El în ei. Ei veneau din același loc și aveau aceeași origine, veneau de la același Tată, dar aici, El Își turna Viața Sa în ei, așa că ei deveneau Lumina.

El a spus: *„O lumină nu este pusă sub obroc, ci este*

pusă pe sfeșnic ca să fie văzută de toată cetatea.” Acesta este punctul în care a eșuat Vasti, așa cum am vorbit miercuri seara. Vasti era mireasa, nevasta împăratului, dar ea nu voia să fie arătată. Împăratul a organizat o petrecere la care a adunat toți oamenii de viță împărătească, iar când a sosit timpul ca el să-și cheme mireasa, la sfârșitul celor șapte zile, a trimis șapte eunuci ca s-o pregătească. Ea trăia într-un palat, se simțea bine, era bogată, se îmbogățise și nu avea nevoie de nimic; era o femeie laodiceană și organizase o sărbătoare a femeilor. Ea era mulțumită fiind cu celelalte biserici, se mulțumea să fie ca celelalte biserici, pentru că biserica este întotdeauna simbolizată prin femeie. Așadar, ea era acolo, în sărbătoarea bisericilor: „Eu sunt ca celelalte biserici și sunt mulțumită cu ele. Nu vreau să fiu separată de sărbătoarea femeilor și nu vreau să fiu adusă înaintea împăratului ca să fiu arătată.”

Lăsați Lumina voastră

să strălucească astfel ca oamenii să vadă faptele voastre bune și să-L slăvească pe Dumnezeu! Nu ascundeți Lumina voastră sub obroc, deoarece noi nu suntem aici ca să fim ca epocile bisericilor, ca denominațiunile, ci la sfârșitul celor șapte zile, El a trimis șapte eunuci ca s-o cheme pe Vasti afară de la sărbătoarea femeilor și să vină în prezența împăratului ca să fie arătată. El voia s-o vadă toți. Chiar dacă unii au respins chemarea a existat o Estera micuță, care dorea să fie arătată, dar nu pentru ea însăși, ci pentru împărat. Aici a eșuat Vasti. Ea nu a vrut să-și arate Lumina.

Unde este Lumina Sa?

Isus S-a uitat la ucenici și le-a spus: „Voi sunteți Lumina lumii.” Unde a rămas Lumina când Isus S-a urcat la Tatăl? Era în religia ebraică, la farisei și saduchei? Ei umblau în întuneric. El a venit ca o Lumină care umblă în întuneric, fiindcă ei erau deja în întuneric, într-o stare laodiceană și lumina lor pălea, iar când El a plecat, i-a lăsat pe ei ca Lumină. Dacă ei ar fi refuzat să fie afișați, să se pună pe sfeșnic, ce ar fi văzut toată lumea? Dar, vedeți, El a chemat pe cineva care să spună: „Eu voi sta pe sfeșnic și voi spune Adevărul. Voi spune ce este bine și ce este rău și voi aduce descoperirea acestui Mesaj. Dacă cineva vrea să asculte, voi vorbi eu. Dumnezeu a trimis astăzi un profet pentru că lumea aceasta este în întuneric. Laodicea a intrat

complet în întuneric.” Avem o întunecime deplină, așa că ieșiți afară din ea, poporul

Meu! A cui chemare a fost aceasta? „*Duhul și Mireasa zic: „Vino!”* Ea trebuie să fie arătată.

În mesajul „**Lucruri care vor fi**” din anul 1965, scrie:

„Singura cale prin care puteți fi un fiu, o fiică a lui Dumnezeu, pentru că voi trebuie să fiți... trebuie să aveți Viața veșnică. Există o singură formă de Viață veșnică, iar aceasta este Viața lui Dumnezeu. O singură formă de Viață veșnică, și aceea era Dumnezeu. Ca să fii un fiu al lui Dumnezeu, tu trebuie să fii întotdeauna în El. Gena Vietii voastre, a Vietii voastre duhovnicești se afla în Dumnezeu, Tatăl, înainte să fi fost vreo moleculă.”

Câți ani aveți voi?

Câți ani ai, frate Jeremy? Să nu spui că ai patruzeci și doi, fiindcă suntem veșnici. Fratele Branham a spus: „*Voi nu m-ați văzut niciodată*”, deși cei care se aflau acolo, se uitau exact la el. Fratele Branham vorbea ca și Isus, nu-i așa? El a spus în fața adunării: „*Voi nu m-ați văzut niciodată cu adevărat.*” Despre ce vorbești, frate Branham? Eu te văd, mă uit exact la tine. Dar el nu se referea la trupul acela, ci la adevăratul „el”, la Sămânța-genă a lui Dumnezeu rânduie mai dinainte să fie în el. La aceasta se referea el, la Viața veșnică ce locuia înăuntrul lui. El se uita la un popor a cărui vedere firească era bună, dar le-a spus: „*Voi nu m-ați văzut niciodată cu adevărat.*” El vorbea cu oameni care cunoșteau moștenirea lui, nașterea lui, de unde provenea, dar le spunea: „*Eu nu sunt fiul lui Charles și Ella Branham*”. Vedeți, el vorbea exact ca Isus Hristos, exact cum scrie în Scripturi. Nici eu nu sunt fiul mamei și al tatălui meu, ci sunt fiul lui Dumnezeu. Amin! Eu nu-mi număr anii, noi nu putem număra veșnicia.

„Înțelegeți? Voi nu sunteți nimic altceva decât manifestarea genei Vieții care se afla în Dumnezeu, ca un fiu al lui Dumnezeu.”

Voi nu sunteți un fermier sau un inginer, un contabil sau o casnică, nu sunteți nimic din toate acestea, nu sunteți diacon sau păstor, nu sunteți decât manifestarea genei Vieții care se afla la început în Dumnezeu, ca fiu al lui Dumnezeu. Aceasta este ceea ce sunteți voi. Nu fiul lui Charles și Ella Branham, nu trupul de carne pe care-l vedeți, nu aceasta este ceea ce sunteți voi. De aceea, fratele Branham a putut spune: „Eu nu sunt fiul lui Charles și Ella Branham, voi nu m-ați văzut niciodată cu adevărat”. El a avut această descoperire. Isus a avut aceeași descoperire; El a știut de unde venea și unde mergea.

„Acum, după ce Cuvântul Său a venit în voi, voi sunteți exprimați ca să luminați această epocă.”

Aleluia! Eu credeam că El este Lumina lumii și El este, în fiecare chip pe care-L ia. Fie că este Stâlpul de Foc, fie că este Domnul Isus Hristos pe pământ, fie că este Mireasa, El este aici ca să lumineze pământul în fiecare chip pe care-L ia. Când a ieșit afară în apostoli, în ziua de Rusalii, ei erau Lumina, singura Lumină care era pe pământ. Nu era lumina lor, ci era Lumina Lui în ei!

Așadar, El este Lumina lumii, indiferent în ce chip vine. Și El este Cuvântul!

„Acum, după ce Cuvântul Său a venit în voi, voi sunteți exprimați ca să luminați această epocă. Voi exprimați Viața lui Dumnezeu în voi pentru că sunteți un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu. Înțelegeți ce vreau să spun? Voi sunteți creați acum, voi stați în seara aceasta în această biserică, pentru că datoria voastră este să-L exprimați pe Dumnezeu în fața acestei națiuni și a

acestui popor, și în cartierul în care trăiți.

Oriunde v-ați afla, Dumnezeu a știut că voi veți fi aici pentru că trebuie să fiți una din genele sau attributele Sale. Voi trebuia să fiți. Dacă ați avut vreodată Viață veșnică, atunci a fost întotdeauna Viață veșnică, iar Dumnezeu a știut unde urma să fiți, încă înainte să fi existat o temelie. Și când Cuvântul sau Apa „spălarea cu Apa Cuvântului” a căzut peste voi, a fost exprimat într-o ființă.”

Această spălare cu

Apa Cuvântului a venit ca să spele vechea viață, a venit ca să exprime o ființă. Care ființă? A venit să-L exprime pe Hristos, iar Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită; Hristos este întreaga Scriptură; Hristos este Cartea Vieții Mielului; Hristos a fost în Moise, în Noe, în Avraam. Tot timpul a fost Hristos, iar astăzi este tot El, chiar aici, în manifestarea Miresei Sale, este Hristos, Taina lui Dumnezeu descoperită.

Să mergem la 1

Ioan 3.8. Eu continui să așez o temelie.

„Cine păcătuiește este de la diavolul, căci diavolul păcătuiește de la început...” Păcatul este necredința și nu a început în grădina Eden. Fratele Branham a spus că păcatul a început în cer.

„...Fiul lui Dumnezeu S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului.”

Diavolul a păcătuit de

la început, de aceea, în gândul lui Dumnezeu trebuia să Se arate Fiul lui Dumnezeu ca să nimicească lucrările diavolului. Pentru că el a păcătuit de la început, în gândul lui Dumnezeu exista deja un Plan, a fost necesar să Se

manifeste Fiul lui Dumnezeu.

Fratele Branham a spus următoarele în „**Cuvântul vorbit este Sămânța originală**”:

„Hristos S-a arătat pentru a nimici lucrările diavolului. Credeți aceasta? Eu nu pot explica toate aceste lucruri. Vom trece prin ele foarte repede acum și voi atinge vârfurile ca să nu stați mult. Hristos S-a arătat pentru a nimici lucrările diavolului. Nu este așa? Cu toții credeți aceasta. Cine era El? Cuvântul lui Dumnezeu...”

Cine era El? Cuvântul făcut trup. Poate ziceți: „Cine era El? El era un Om din Galileea.” Dar ceea ce era El cu adevărat, era Cuvântul, Cuvântul făcut trup.

„Cine era El? Cuvântul lui Dumnezeu care nimicește lucrările hibridului, ale diavolului. Nu este așa? El a fost rânduit să facă aceasta. El S-a născut să fie aceasta, să nimicească lucrările diavolului.

Trupul Lui trebuie să facă același lucru, acum.”

De ce? Pentru că este aceeași Viață, cu aceeași însărcinare și aceeași slujbă. Fratele Branham a spus că Soțul și Soția sunt una în toate, este aceeași Viață, aceeași slujbă, în tot.

„Trupului Lui trebuie să facă același lucru, acum, deoarece Capul și Trupul sunt unite.

Nu este așa? Dacă Hristos este Capul și a fost Cuvântul, Trupul Lui trebuie să

fie ceea ce a fost Capul Său.”

Așadar, ce este

Trupul? Ce este Soția? Cuvântul făcut trup. Ce trebuie să facă azi Cuvântul făcut trup? Să nimicească lucrările diavolului. Care sunt lucrările diavolului? Să discrediteze Cuvântul lui Dumnezeu și să nimicească poporul lui Dumnezeu. Cum o face? Prin amăgire, prin faptul că schimbă Cuvântul prin compromis. Ce a făcut el la început cu Eva? A determinat-o să schimbe un singur Cuvânt. Acesta este felul prin care el discreditează Cuvântul lui Dumnezeu, acesta este felul prin care el a distrus poporul lui Dumnezeu. Dar noi suntem aici, manifestarea Cuvântului lui Dumnezeu pentru ziua de azi, ca să nimicim lucrările diavolului, prin faptul că nu schimbăm Cuvântul, nu facem compromis cu privire la El și nu-L hibridăm cu propriul nostru intelect.

Fratele Branham a

spus lucruri care nu aveau nici un sens pentru intelectul nostru; Isus Hristos a spus lucruri care nu au sens pentru mintea noastră, dar noi nu suntem aici ca să facem aceste lucruri să aibă sens, ci suntem aici ca să le credem și să le manifestăm, să le facem să trăiască.

Noi nu trebuie să

înțelegem cu mintea noastră pentru a trăi aceste lucruri. Eu nu știu cum credința în Cuvântul Său poate face celulele de cancer să moară. Nu știu cum credința în Cuvântul Său a putut face ca gușa unei femei să cadă la picioarele Sale, fără să rămână nici măcar o cicatrice, ci doar pielea netedă. Cum putem explica aceasta firește? Nu există nici un medic care să ne poată explica cum este posibil ca o gușă să cadă la picioarele cuiva, fără să lase nici o cicatrice. Nu a fost nevoie să se pună copci sau altceva, ci totul s-a vindecat pe loc. Noi nu putem înțelege aceste lucruri, dar cu siguranță le putem crede și le putem vedea venind la manifestare, trăind în această viață.

Noi nu căutăm pe

cineva care poate face Mesajul să aibă sens, ci căutăm oameni care pot să-L

creadă

și să-L facă să trăiască. Trăiți-L! Nu încercați să-L faceți să aibă sens, ci trăiți-L!" Voi puteți avea toată învățătura din lume așa cum trebuie, dar dacă El nu Se transpune în viața noastră, nu am înțelege Mesajul, ci am trecut pe lângă El!

Noi putem spune:

„Înțeleg sămânța șarpelui, înțeleg cutare și cutare lucru, am toate Scripturile aliniat, am studiat Biblia, am totul bine pus cap la cap cu privire la toate învățăturile”, dar dacă nu putem face ca acel Cuvânt să trăiască în viața noastră, atunci am pierdut tot scopul Mesajului pentru că este un Plan alcătuit din trei părți.

Nu este vorba de

faptul că Ea va înțelege sămânța șarpelui sau dumnezeirea, ci Ea va fi manifestarea Vieții lui Isus Hristos pe pământ. Acesta este Mesajul! Nu undeva dincolo de curcubeu, ci chiar aici, în această epocă în care trăim acum. De aceea a venit Cuvântul, despre aceasta este deschiderea Cuvântului, de aceea în biserică a fost pusă o credință mare. Prin ce? Prin descoperirea Cuvântului. Cu ce scop? Ca să trăiască Viața Sa pe pământ. Nu o viață înlocuitoare, nu partea a doua, nu Lumina lui Isus, ci aceeași Viață a fost adusă în măsură deplină înapoi pe pământ, pentru a fi pusă într-un popor, în Trupul Său de pe acest pământ. Căpetenia, care este Cuvântul descoperit, a venit jos ca să Se unească cu Trupul Său, care este Mireasa lui Isus Hristos. De ce? Ca să-L manifeste din nou pe Fiul omului. Fiul omului, manifestarea lui Hristos Însuși în Trup. Nu într-un singur om, ci într-o Mireasă alcătuită din mai multe mădulare. Acesta este Mesajul.

Poate ziceți: „Eu

înțeleg cutare și cutare și vreau să argumentez ceva!” Nu argumentați nimic, ci trăiți! Nu aduceți argumente, ci trăiți! Cine îi aducea argumente lui Isus când El deschidea ochii orbilor și a înviat morții? Acolo nu au existat argumente. Ei puteau să nu creadă, dar ce puteau spune? „Eu sunt mort, dar trăiesc în veci de veci.” Trăiți!

Să mergem la Romani

16.

Noi luăm versetul din

1 Ioan 3, îl citim și îl aplicăm slujbei pământești a lui Isus Hristos. Este corect? Nu este greșit, ci este corect. Dar fratele Branham a venit, a luat același verset și nu l-a lăsat numai în slujba pământească a lui Isus Hristos, ci l-a aplicat și pentru astăzi, în slujba lui Isus Hristos în Mireasă. Așadar, acest verset are o descoperire compusă și o împlinire compusă. Pentru cine este El? Pentru Hristos. Cine trebuie să-L împlinească? Hristos. Nu doar Omul care mergea pe lângă Marea Galileei, ci Hristos. Indiferent în ce chip vine El, acest verset I se aplică Lui.

Aceasta este ceea ce

a făcut fratele Branham în Mesaj: a luat un verset care era pentru Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, care S-a arătat pentru a nimici lucrările diavolului și a spus: „*Acum, Trupul Lui trebuie să facă același lucru.*” Al cui Trup? A fost trupul Miresei? Nu, este Trupul Său. Nu profetul lui Dumnezeu, fratele Branham, ne-a spus aceasta, ci apostolul Pavel este cel care ne-a spus că a fost Trupul Său. Nu un trup separat, nu un al doilea trup. Înțelegem aceasta? Este Trupul Său. Capul Său nu a venit la un al doilea trup; Capul Său a venit la Trupul Său. Trupul Său și Capul Său unite împreună.

Poate ziceți: „Ce

vrei să spui, frate Chad? Trupul Său este în ceruri.”

Dumnezeule, nu

cunoaștem Scripturile? Nu am citit noi Scripturile? „*Cercetați Scripturile, căci ele vorbesc despre Mine.*”

Când Dumnezeu i-a creat la început, i-a creat bărbat și femeie și i-a numit Adam. I-a făcut Bărbat și Femeie și i-a numit Isus Hristos.

Fratele Branham a spus că Pecetea a șaptea a fost arătată de la început, din Geneza. Unde este Pecetea a șaptea în Geneza? Este în toată Geneza. Geneza este plină de Pecetea a șaptea, de aceea, tot ce trebuie să faceți este să o citiți și veți vedea Pecetea a șaptea pretutindeni, veți găsi Pecetea a șaptea și triplul Scop al lui Dumnezeu:

- Să aibă întâietatea într-un om.

De aceea a creat un fiu, l-a pus în trup de carne și a avut un fiu pe pământ, pe Adam. Dar nu a fost bine ca Adam să fie singur, de aceea, l-a adormit și a luat din el ingredientele pentru o mireasă. Astfel, a făcut o femeie după chipul bărbatului, ca să reflecte caracteristicile care se aflau în acel bărbat, iar ceea ce era înăuntrul ei, era și înăuntrul lui. Și când Dumnezeu Se uita la ei, nu vedea două persoane, ci unul singur. Dar mintea omenească firească, vede doi.

Mintea omenească

firească vede Mireasa lui Hristos separat de El, dar Ea este El. Aceasta este ceea ce ne-a spus profetul: că Ea este El, Trupul Lui, Trupul lui Isus Hristos.

Încetați să mai numărați cu ochii voștri și să mai spuneți: „Unu, doi!” Aveți ochi duhovnicești care spun: „Unul și Același, Hristos și Hristos, partea bărbătească a lui Hristos și partea Sa femeiască, totul este Hristos.” Aleluia!

Fratele Branham a

făcut tot timpul aceasta, dar uneori când eram la Mesajul de grădiniță sau de școală primară, și îl auzeam vorbind astfel, spuneam: „El face doar o analogie.” El a luat Scriptura și a spus lucruri care fac ca mintea noastră să se destrame în bucăți. Fratele Branham lua Scriptura și o cita într-un anumit fel, iar când o luăm și o citim și noi, spunem: „Nu știu cum a putut citi aceasta și să spună ceea ce a spus!” Ați fost puși vreodată în situația aceasta? Citiți Mesajul mai mult și veți ajunge acolo. Vedeti? El nu se baza pe intelectul său pentru a tălmăci Scripturile, ci se baza pe călăuzirea Duhului Sfânt, iar Dumnezeu legitima și susținea ceea ce spunea el, dovedind că vorbea bine.

Fratele Branham a

făcut exact ceea ce a făcut Isus Hristos și apostolul Pavel. Ei puteau să se întoarcă oriunde în Vechiul Testament, să ia un citat și să-l facă să se potrivească în ziua lor. Apostolul Pavel a făcut aceasta, Isus Hristos a făcut aceasta și fratele Branham a făcut aceasta, de aceea, noi trebuie să avem gândul lui Hristos, nu gândul unui om.

Să mergem în Romani

16.20.

Isus Hristos S-a

arătat pentru a nimici lucrările diavolului, iar fratele Branham a spus că Trupul Lui va face același lucru. El nu făcea o analogie, ci pune Scripturile la locul lor.

„Dumnezeul păcii va zdrobi în curând pe Satana sub talpa picioarelor voastre.”

O clipă, Pavele, aici ai greșit! Eu pot merge în Geneza 3 și să citesc prorocia care spune că Sămânța femeii va zdrobi capul

șarpelui, iar el îi va zdrobi călcâiul. Pavele, eu am citit Vechiul Testament, l-am studiat în ebraică, cunosc toată punctuația și știu că această profeție este despre Sămânța femeii. Dar aici, apostolul Pavel a luat-o și a spus: *„Dumnezeul păcii va zdrobi în curând pe Satana sub talpa picioarelor voastre.”* Eu am crezut că acest verset se aplică în altă parte, într-un alt timp și că Isus Hristos a făcut aceasta la Calvar. Da, El a făcut-o și o face din nou sub picioarele voastre, pentru că este Hristos, este Hristos la Calvar, Hristos în Mireasă, Hristos este Cuvântul manifestat pe pământ care zdrobește capul Satanei.

Cum a putut să facă Pavel aceasta? Pentru că a fost un profet. Cum a putut să facă fratele Branham aceasta? Pentru că a fost un profet.

În Ioan 5.39 scrie: *„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți Viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.”*

Cred că acum sunt gata să intru în subiectul meu. Să lăsăm la o parte gândirea modernă și să ne punem pe noi înșine chiar aici. Isus a trăit o viață umană și a făcut semne, dar fariseii nu aveau nici o idee de unde venea El, deoarece nu a venit de la școala lor și nu avea o educație formală. Isus spunea despre Cuvânt lucruri pe care ei nu le spusese niciodată, nu fuseseră învățați niciodată și nu le văzuseră niciodată în felul în care le spunea El, dar El făcea anumite lucruri pentru a le dovedi. Totuși, ei veneau împotriva Lui ca să-L contrazică și încercau să găsească ceva fals ca să-L discrediteze. Încercau să găsească ceva, că era născut nelegitim, că a crescut în Nazaret; încercau să găsească o cale prin care să arate că era greșit și astfel să-L discrediteze pentru că El reprezenta o amenințare pentru împărăția lor, pentru conducătorii religioși, pentru preoți.

Astfel, ei au spus: „Trebuie să fii greșit undeva!”, dar Isus S-a uitat la ei și le-a zis: *„Cercetați Scripturile, predicatorilor! Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți Viața veșnică.”* El nu a spus că ei aveau Viața veșnică, ci a spus: *„...pentru că socotiți că în ele aveți Viața veșnică.* Dar chiar Scripturile pe care vă bazați când spuneți că aveți Viața veșnică, mărturisesc Cine sunt Eu, iar voi ați trecut pe lângă Ea.” Veți mai avea Viață veșnică dacă ați trecut pe lângă El? Ei citeau Scripturile și credeau că aveau Viața veșnică pentru că făceau aceasta. Dar El le-a spus: *„Ele mărturisesc despre Mine.”*

Așadar, chiar Scripturile pe care le citiți și în care vă puneți nădejdea Vieții veșnice, vorbesc despre Isus Hristos. Dar voi Îl respingeți, iar dacă faceți aceasta, sunteți cu adevărat mântuiți de ele? Nu, domnilor.

Isus le arăta că exista ceva pe lângă care ei au trecut: „Voi credeți că aveți Viață veșnică, dar ceea ce citiți și pe care vă bazați, care vă dă încredere că totul este în ordine cu voi, sunt chiar Scripturile care Mă vestesc pe Mine și arată spre Mine. Dar voi Mă respingeți, dovedind că nu aveți nimic în care să vă încredeți și pe care să fiți siguri, fiindcă citiți greșit Scripturile.” Știați că istoria se repetă? Știați că ea se învârte și se împlinește în cicluri? Aceste lucruri revin pentru că duhurile nu mor, ci se arată în alte trupuri, ele își schimbă doar trupul de-a lungul vremii. De aceea, noi ne confruntăm astăzi exact cu ceea ce S-a confruntat Isus.

„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți Viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.”

Fratele Branham a spus următoarele în **„Hristos este Taina**

lui Dumnezeu descoperită”:

„Acum observați! El a spus: „Cercetați Scripturile căci tocmai ele vorbesc despre Mine.” Cercetați Scripturile, toate Scripturile.”

Nu lăsați nimic pe dinafară, ci cercetați totul pentru că fratele Branham a spus că toată Biblia vorbește despre Hristos. Dacă citiți un verset și nu-l vedeți pe Hristos, mai citiți-l încă o dată pentru că ați trecut pe lângă ceva.

Este ceea ce ne-a spus profetul:

„Acum observați! El a spus: „Cercetați Scripturile căci tocmai ele vorbesc despre Mine.” Cercetați Scripturile, toate Scripturile. Ce încerc eu să fac? Să vă arăt că Biblia este ceea ce este corect.

Aici El a spus: „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți Viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine”, ceea ce este adevărat. „Ele sunt cele care mărturisesc despre Mine, și Eu mărturisesc despre ele. Dacă Eu nu fac lucrările care a fost făgăduit că le voi face, să nu Mă ascultați, dar dacă le fac și tot nu Mă puteți crede, credeți lucrările pentru că ele mărturisesc că El este Cuvântul.” Oh, se pare că nu poate fi mai clar. Vedeți? În ordine. Acum, „cercetați Scripturile.” El a spus că Moise și toate Legile, profeții și Psalmii vorbeau despre El. Și încă o dată, El a spus că Scripturile mărturisesc despre El.”

Puțin mai jos, în paragraful 128, el a spus:

„Acum puteți vedea că din orice loc de aici puteți lua un text, fiindcă pentru un predicator este greu să nu vorbească. El părea că dorea să continue, dar noi trebuie să ne întoarcem la ceea ce învățăm.

El este tema principală a Bibliei. El este în profeți; El se regăsește în Psalmi, El este în istoria Bibliei, iar Biblia este o Carte profetică, este o Carte istorică, este o Carte a dragostei, este o Carte a cântărilor, este Cartea Vieții, iar acolo puteți să-L găsiți pe Hristos. El este în profeți, El este în Psalmi, El este în istorie, dar în Biblie se află și lucrurile care vor veni. Așadar, El a fost înainte, este acum și va continua să fie. Ce-L face aceasta? „Același ieri, azi și în veci.”

Atunci ce este această
Biblie? Consemnarea scrisă a lui Hristos. *„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți Viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.”* Ele mărturisesc despre Hristos.

Să mergem la Luca
24.13-16. Ne aflăm pe drumul Emausului, după moartea, îngroparea și învierea lui Isus.

„În aceeași zi, iată, doi ucenici se duceau la un sat, numit Emaus, care era la o depărtare de șaiszeci de stadii de Ierusalim,

și vorbeau între ei despre tot ce se întâmplase.

Pe când vorbeau ei și se întrebau, Isus S-a apropiat și mergea pe drum împreună cu ei.

Dar ochii lor erau împiedicați să-L cunoască."

Cine umbla cu ei?

Isus Însuși.

Dacă mergem în Marcu,

vedem că și Maria Magdalena L-a văzut și nu L-a recunoscut, ci a crezut că este grădinarul. Maria Magdalena știa cum arăta Isus fiindcă L-a văzut de multe ori, a urmat slujba Lui, a mers unde a mers El și când a putut a participat la adunările Lui. Deci, Maria Magdalena era acolo unde era și El. Ea Îl cunoștea, știa cum arăta, dar iată că acolo, Isus Însuși, nu o altă persoană, ci El Însuși vorbea cu ea, dar ea nu L-a recunoscut, ci a crezut că este grădinarul.

Doar când El a spus: „*Marie!*”, ea L-a

recunoscut și a spus: „*Rabuni*”, adică

„*Învățătorule!*” Ce i-a deschis ochii? Glasul Său care i-a strigat numele.

Ce a deschis ochii noștri? Glasul Său care ne-a strigat pe nume. Cum a

strigat El numele nostru? El ne-a descoperit Tainele, iar descoperirea

Tainelor este strigarea numelui nostru. El ne-a strigat și pe noi în

același fel pentru că Maria Magdalena este femeia care preumbrește biserica. Ea

a fost prima care L-a văzut pe Isus după înviere, era o femeie care avusese o

viață bolnavă, din care fuseseră scoși șapte draci; ea a fost salvată din cele

șapte epoci ale bisericii, iar după ce a ieșit afară din cele șapte epoci, a

fost prima care a recunoscut că Isus Hristos a înviat. Ei toți au crezut că

trupul Lui fusese luat și dus în altă parte. Chiar și ea a întrebat: „Unde

L-ați pus?” Când mintea firească, înțelegerea umană a văzut că mormântul era

gol, a spus imediat: „Trupul Lui a fost furat!” Dar la această femeie care

venise prin cele șapte epoci ale Bisericii și fusese izbăvită de cei șapte

draci, trebuia să vină o descoperire a Cuvântului, pentru că ea a fost prima

care a vorbit cu Isus Hristos înviat și nici măcar nu a știut că era El.

Este posibil ca Isus

Hristos să vorbească cu voi și să nu știți că este El, pentru că nu mai este în

chipul de acolo, ci în altul. Aceasta este Biblia! Aceea era Maria Magdalena și

Isus Însuși, nu Isus într-un alt chip, stătea acolo și voia să-i deschidă

ochii, iar pentru aceasta a strigat-o pe nume. Descoperirea tainelor înseamnă strigarea pe nume, iar Cel care a strigat-o pe nume a fost Glasul Său. Tot ce a trebuit să facă El a fost să spună: „Marie!”, iar ochii ei au fost deschiși și ea a știut că El era Domnul. Tot ce a trebuit să facă El a fost să ne strige, iar noi am recunoscut Cine este Cel care vorbește cu noi. Acesta nu a fost un om din Kentucky, ci a fost Isus Hristos într-un alt chip.

În același text din Marcu, vedem că El S-a arătat altor doi ucenici, într-un alt chip. Când a vorbit cu cei doi de pe drumul Emausului, El a venit într-un alt chip. Cum numim noi aceasta, dacă este Isus Hristos într-un alt chip? Nu este același trup care a fost străpuns de cuie. Nu a fost același trup ale cărui picioare au fost străpunse și care avea semnele spinilor pe cap, nu era același trup, dar era aceeași Persoană. El era acolo și vorbea cu ei, iar Scriptura spune: „Isus S-a apropiat.” Și tot Ea ne spune că El S-a arătat altor doi ucenici într-un alt chip. Isus Însuși S-a arătat într-un alt chip. Aceasta este Biblia. Nu este rodul imaginației unui om, ci este Biblia, dar noi trebuie să ieșim de la grădiniță, din clasa întâi și să avem ochii duhovnicești ai descoperirii, ca să vedem că El poate fi în același timp și acolo și aici, pentru că cerul este aici.

Cerul a venit jos, iar cele două dimensiuni se amestecă în Mireasă. Acesta este motivul pentru care Isus Hristos a putut să stea în trup, să Se uite la Nicodim și să spună: „...*Fiul omului care este în ceruri.*” Era El ceruri? Da. Era El și pe pământ? Da. El era o Ființă multidimensională.

Mireasa a fost chemată afară din epoca bisericii Laodicea, a fost chemată pe un Tărâm duhovnicesc care este mai sus. Trupul acesta umblă încă într-o lume aflată în întuneric, într-o stare laodiceană; Laodicea este pretutindeni în jur, iar trupul meu umblă prin lume în Laodicea, dar eu am fost înviat din denominaționalismul mort, am fost ridicat sus prin deschiderea Cuvântului, prin ușa deschisă din Apocalipsa 4, am fost ridicat pe un Tărâm mai înalt, așa că

umblu prin două locuri în același timp. Eu stau în locurile cerești în Hristos Isus, dar cu picioarele și trupul sunt pe acest pământ. Este aceeași poziție în care Se afla Isus Hristos când vorbea cu Nicodim, iar aici, Îl vedem venind pe drumul Emausului într-un alt chip. Dar Biblia spune că S-a apropiat Isus Însuși.

Poate ziceți: „Cum putea fi El dacă nu arăta ca El? Vrei să spui că Isus Însuși poate veni într-un alt chip?”

„... Isus S-a apropiat și mergea pe drum împreună cu ei.

Dar ochii lor erau împiedicați să-L cunoască.

El le-a zis: „Ce vorbe sunt acestea pe care le schimbați între voi pe drum?” Și ei s-au oprit, uitându-se triști.

Drept răspuns, unul din ei, numit Cleopa, l-a zis: „Tu ești singurul străin aici, în Ierusalim, de nu știi ce s-a întâmplat în el zilele acestea?”

„Ce?”, le-a zis El. Și ei l-au răspuns: „Ce s-a întâmplat cu Isus din Nazaret, care era un proroc puternic în fapte și în cuvinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea întregului norod.

Cum preoții cei mai de seamă și mai-marii noștri l-au dat să fie osândit la moarte și l-au răstignit?

Noi trăgeam nădejde că El este Acela care va izbăvi pe Israel, dar, cu toate acestea, iată că astăzi este a treia zi de când s-au întâmplat aceste lucruri.

Ba încă niște femei de ale noastre ne-au pus în uimire: ele s-au dus dis-de-dimineață la mormânt,

nu l-au găsit trupul și au venit și au spus că ar fi văzut și o vedenie de îngeri, care ziceau că El este viu.

Unii din cei ce erau cu noi s-au dus la mormânt și au găsit așa cum spusese femeile, dar pe El nu l-au văzut.” (Luca 24.15-24).

Vedeți cât este de ciudat? Ei se plâneau și părăseau Ierusalimul, care este un simbol al bisericii, plecau de acolo deși El le spusese să aștepte în Ierusalim. Ei plecau din Ierusalim, dar Isus Însuși a venit și li S-a alăturat, însă într-un alt chip, așa cum spune Marcu. Ei plecau și se plâneau: „Credeam că El este Cel care a venit să ne mântuiască.” Dar a fost chiar El. El ne mântuiește, dar noi putem privi cu ochi firești, cu o înțelegere intelectuală și să trecem pe lângă ceea ce se petrece în prezent. Este ușor să trecem pe lângă ceea ce se petrece în prezent când vrem să înțelegem cu creierul nostru, să vedem cu ochii noștri sau să pipăim cu mâinile noastre.

Acolo era Însuși Isus, dar ei se plâneau și spuneau că trupul Lui nu mai era în mormânt pentru că cei care au mers acolo nu L-au găsit. El stătea chiar lângă ei, dar ei plâneau că trupul Lui nu mai era: „Trupul Lui nu mai este, L-au furat, L-au luat, nu-L mai găsim, nu știm unde este.”

El este chiar lângă

voi. Dar ei erau atât de orbi duhovnicește încât nu au înțeles ce le spunea El când era încă pe pământ, au dat o interpretare firească lucrurilor și au trecut pe lângă evenimentul care se desfășura, umblau exact în vedenie, dar nu vedeau deoarece căutau semnele cuielor.

Fratele Branham a

spus: „*Noi nu căutăm semne ale cuielor,*

ci Cuvântul făcut trup pentru că aceasta este El astăzi.” El Însuși umblă cu noi pe drumul Emausului și ne deschide ochii. O, Doamne, îngăduie să vedem Cine este aici cu noi! „Oh, El a plecat, nu mai este aici, dar când Se va întoarce va fi minunat!” Dar El S-a întors! Deschideți ochii și veți vedea Cine umblă cu noi!

„I-au luat trupul!”

„De ce vă pasă de trup? Eu sunt chiar aici!”

Vă puteți imagina? Isus

Însuși stătea acolo, vreau să subliniez aceasta, era El Însuși, deși s-ar putea ca noi să căutăm trupul acela, dar Biblia spune clar că era Însuși Isus într-un alt chip.

El Însuși stătea

acolo, dar ei Îi spuneau: „Nu știm unde l-au dus trupul, nu găsim trupul Lui, oare unde l-au pus?” Dar Isus le-a spus: „Lăsați trupul deoparte, fiindcă Eu pot veni în orice trup vreau! Voi ar trebui să căutați Viața, manifestarea Cuvântului. Încetați să mai căutați trupul și căutați Viața! Căutați Cuvântul făcut trup, fiți atenți la făgăduința care se desfășoară, căutați învierea, făgăduința că Eu Mă voi întoarce la voi! Căutați făgăduința! Încetați să mai căutați trupul! Nu părăsiți Ierusalimul, locul în care trebuia să stați, nu pășiți în epocile bisericilor...” De ce făceau ei aceasta? Pentru că nu-l

vedeau trupul, și pentru că nu-l vedeau trupul, erau foarte triști.

El i-a întrebat: „De ce sunteți triști?”

„Suntem triști pentru că El este mort, nu mai este aici și nu-l putem vedea trupul.”

„De ce sunteți triști? Eu sunt aici, stau chiar lângă voi. Eu umblu cu voi, Capul S-a unit cu Trupul în unirea invizibilă, El Însuși a venit la Ea.” De ce suntem triști? Pentru că nu-l vedem trupul? Dacă eu nu mă bucur că văd manifestarea Cuvântului, trupul Lui nu va schimba nimic pentru mine. Dacă nu-L pot vedea acum în dezvăluirea Lui Însuși, dacă nu pot vedea dezvăluirea lui Dumnezeu, dezvăluirea Cuvântului și nu-l recunosc prezența, ce mă face să cred că voi fi fericit când voi vedea un trup străpuns de cuie? Este același Isus, Isus Însuși este aici, în chipul Miresei Sale, iar eu nu pot fi bucuros pentru aceasta...

El a spus deja:

„Marie!”, iar Maria s-a bucurat. El nu a trebuit să aibă semnele cuielor, deoarece atunci când a spus: „Marie!” ea nu a mai avut nevoie de semne ale cuielor, nu a mai avut nevoie de trupul acela, nu a mai avut nevoie de haina Lui; ei nu i-a păsat în ce trup era El, ci a spus: „Rabuni!” Ea s-a bucurat, era fericită, toate întrebările pe care le avea au dispărut și dintr-o dată, era bucuroasă. De ce? Nu pentru că a văzut semnele cuielor, ci pentru că L-a auzit strigând-o pe nume și astfel a putut recunoaște: „Este El!” Aleluia!

Noi trebuie să

creștem, să ne maturizăm duhovnicește, să ieșim de la grădiniță, să încetăm să ne mai jucăm zicând: „Versetul acesta se potrivește aici, iar acesta dincolo.”

Dumnezeule, versetele care vorbesc despre Hristos sunt aceleași versete care vorbesc despre Mireasă. Profetul ne-a spus deja care este însemnătatea lor, pentru că el nu a făcut analogii, ci ne-a tălmăcit Cuvântul. Aleluia!

„Unii din cei ce erau cu noi s-au dus la mormânt și au găsit așa cum spusese ră femeile, dar pe El nu L-au văzut.”

Unde era problema?

Îngerii le-au spus că El era viu, atunci de ce plecau din Ierusalim? De ce părăsiți Ierusalimul și mergeți în epocile bisericilor, de ce sunteți atât de triști? El este viu.

„Eu nu l-am văzut trupul.” Vedeți, Isus avea să-l mustre cu asprime pentru că nu credeau, deoarece nu este vorba de a vedea, ci de a crede. Ei erau triști și se îndepărtau de Ierusalim pentru că nu îl văzuseră, deși îngerii le spusese ră că El era viu și că trupul Lui nu mai era acolo.

„Dar eu nu știu, nu prea înțeleg, nu-L văd.” El este Cel care vorbește chiar acum cu voi. Deschideți-vă ochii! El este Cel care mergea pe drum, călătorea cu ei, era chiar acolo.

„Oh, dar eu nu-L văd.
Când îl voi vedea, în ziua aceea...”

Dumnezeule, noi suntem chiar în ziua aceea! Isus este aici într-un alt chip, de aceea este timpul să strigăm: „Rabuni, Învățătorule, Tu ești aici! Totul este în ordine, sunt fericit pentru că am primit răspuns la întrebările mele. Mă bucur și depun

mărturie, deoarece văd că Tu ești aici. Nu este ceea ce așteptam, ci era un alt chip; nu este trupul pe care L-am văzut răstignit, dar nu contează, pentru că am auzit Glasul Tău, Tu m-ai strigat pe nume, iar eu știu că ești Tu!” Aleluia!

Acesta este Mesajul,

aceasta este ceea ce ne face inimile să ardă! De aceea ei ne numesc nebuni, iar într-o zi lumea întreagă se va uni ca să reducă la tăcere acest Cuvânt. De ce? Pentru că vor crede că am înnebunit. Ei nu înțeleg că noi vedem ceea ce ei nu văd, ei nu înțeleg că noi nu avem nevoie de un trup cu semne ale cuielor pentru a recunoaște că El este aici, că Isus Însuși este aici, nu înțeleg că noi umblăm în același timp în două lumi.

Fratele Branham a

spus: *„Isus umbla într-o lume care era a*

Sa. În ce fel de lume credeți că va umbla Mireasa?” Într-o lume care are sens pentru toți cei din jurul nostru și poate fi explicată cu ușurință? Cum pot fi eu aici și Acolo în același timp? „Cum mă pot întoarce în pântecele mamei mele a doua oară? Cum poți spune că Fiul omului este în ceruri și că Tu ești Fiul omului?”

Prieteni, nu este

treaba noastră să explicăm aceste lucruri. Răspundeți ca Isus. „Voi sunteți predicatori și nu cunoașteți aceste lucruri? Vă numiți un copil al lui Dumnezeu? Cercetați Scripturile, căci socotiți că în ele aveți Viața veșnică, dar ele sunt cele care mărturisesc despre Mine. Ceea ce spun Eu este în Cuvânt, credeți doar! Nu este conform învățaturii voastre de seminar, nici conform celor două mii de ani de învățătură din cadrul epocilor bisericilor, sigur că nu, pentru că ei au amestecat Cuvântul!”

Eu nu voi citi ceea

ce a spus Matthew Henry despre Cuvânt pentru că el nu a avut descoperirea deplină a Cuvântului. Îmi place de Charles Spurgeon, dar nu mă voi baza pe ceea ce a spus el. Acest bărbat a descoperit Cuvântul pentru ziua sa, dar a avut

numai o părticică din Lumină, însă ceea ce a venit astăzi este Lumina deplină asupra Scripturilor, pentru că atunci când a deschis Pecețile, Domnul a luat perdeaua de peste toată Scriptura. Cuvântul deplin este deschis, nu mai este pecetluit, de aceea, nu mă voi mai întoarce la o înțelegere parțială.

Poate ziceți:

„Fratele Branham a spus aceasta, dar ce a spus Matthew Henry?” Uitați de Matthew Henry! Domnul a zidit și a zidit prin oameni duhovnicești. Matthew Henry a fost un copil al lui Dumnezeu, iar noi îl vom întâlni dincolo, Charles Spurgeon și Knox au fost oameni duhovnicești, dar Dumnezeu a zidit descoperire peste descoperire, iar noi nu trebuie să ne întoarcem înapoi.

Iată-i aici, părăsind

Ierusalimul și depărtându-se de el, dar în mila Sa cea mare, Dumnezeu a venit la ei și a umblat cu ei într-un alt chip!

„Atunci Isus le-a zis: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii!”

Vedeți, nu se pune

problema că ei credeau ceva, ei nu credeau nimic.

„Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri și să intre în slava Sa?”

Și a început de la Moise și de la toți

prorocii și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.”

(v.

25-27).

Aleluia! Mi-ar fi

plăcut să fiu acolo!

Și a început de la Moise.” El nu le-a vorbit despre viața lui Moise, ci despre scrierile sale, care încep din Geneza. Așadar, a pornit de la începutul profețiilor și a mers prin toată Biblia, tălmăcindu-le întreaga Scriptură. Pe drumul Emausului, Isus a pășit alături de ei într-un alt chip, într-un chip în care ei nu L-au recunoscut, și le-a tălmăcit Scripturile începând de la Moise, din Geneza, și a parcurs toți profeții și toată Biblia pentru mesajul Său.

Fratele Branham a ajuns la „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”, a arătat Pecetea a șaptea și a spus: *„Iau toată Biblia pentru mesajul meu.”* Aleluia! Iată-L venind aici într-un alt chip! În ce chip credeți că a fost acolo? A fost chipul Fiului omului într-un profet. Nu un om ne-a vorbit „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”, ci era Dumnezeu într-un om. Acela a fost Fiul omului, a fost Isus Hristos într-un alt chip și El a spus: *„Voi lua toată Biblia pentru mesajul meu.”*

Cei doi de pe drumul Emausului au spus: „Bărbatul acesta este foarte deștept, știe multe”, iar pe măsură ce inimile lor au început să ardă, probabil au spus: „Wow, niciodată nu am văzut aceasta! De unde ne aduce toate aceste lucruri?”

Vedeți, tot ce puteau vedea în clipa aceea era chipul, dar nu puteau spune Cine era Cel care vorbea cu ei. Și noi am putut vedea chipul, dar nu am știut Cine ne vorbea. De multe ori, putem vedea chipul, dar nu vedem Cine ne vorbește de fapt. „Păi, acela era chipul fratelui Branham!” Nu! Cine era acolo? Cine este Cel care a deschis Pecetea? Hristos a deschis Pecetea; acele Pecetea sunt Hristos. Ce este deschiderea Pecetea? Descoperirea lui Hristos. A fost Hristos într-un alt chip, în chipul unui profet de la sfârșitul timpului, în chipul unui fiu al

omului care-L descoperea pe Fiul omului. Încetați să vă mai uitați la chip și uitați-vă la Cuvântul făcut trup, la descoperirea Cuvântului din ceasul nostru, iar atunci Îl vom vedea pe El.

Să citim mai departe:

„Și a început de la Moise și de la toți prorocii și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.” (v. 27).

Despre ce vorbea

Biblia? Despre El. A mers înapoi și a vorbit despre Adam și Eva, dar totul era doar El. Avraam vorbea despre El, Moise vorbea despre El, Exodul vorbea despre El, toți vorbeau despre El pentru că întreaga Biblie este Hristos. Și iată că Hristos stătea acolo într-un alt chip, le vorbea din Scripturi și le arăta toate lucrurile care se refereau la El.

Dar când El a început

să le tălmăcească toate lucrurile care se refereau la El ca Ea? Când El a început să tălmăcească Scripturile, să le parcurgă, când a început să arate taina celor șapte Pечеți, Planul în trei părți al lui Dumnezeu, mergând prin toată Biblia și arătând tot ceea ce-I aparținea Lui și Ei; Lui care Se află înăuntrul Ei, pentru că Ea este El. Vedeți? El i-a numit Adam, pentru că erau unul singur.

„Când s-au apropiat

de satul la care mergeau, El S-a făcut că vrea să meargă mai departe.

Dar ei au stăruit de El și au zis: „Rămâi cu noi, căci este spre seară...”

O clipă! Era timpul
de seară. Ei umblaseră toată ziua și se apropia seara.

*„...și ziua aproape a trecut.” Și a intrat să
rămână cu ei.*

*Pe când ședea la masă cu ei, a luat pâinea și, după ce a
rostit binecuvântarea, a frânt-o și le-a dat-o.*

Atunci li s-au deschis ochii...” (v. 29-31).

Aici nu ni se spune
că El Și-a schimbat chipul, nici că le-a arătat semnele cuielor, ci dintr-o
dată, li s-au deschis ochii. Vedeți, problema nu era chipul în care se afla, ci
vederea lor duhovnicească. Să nu-l cereți să-Și schimbe chipul, ci cereți-l să
ne deschidă ochii.

Eu nu voi spune: „Voi
crede numai când voi vedea, Te voi crede la întâlnirea din văzduh; voi crede
atunci...” Nu-l cereți să-Și schimbe chipul, ca să credem, ci cereți-l să ne
deschidă ochii ca să vedem chipul în care este astăzi.

*„Atunci li s-au deschis ochii și L-au cunoscut, dar El S-a făcut nevăzut
dinaintea lor.*

*Și au zis unul către altul: „Nu ne ardea inima în noi
când ne vorbea pe drum și ne deschidea Scripturile?” (v.31-32).*

Deschiderea

Cuvântului în timpul de seară a fost Tragerea a treia.

„S-au sculat chiar în ceasul acela, s-au întors în Ierusalim și au găsit pe cei unsprezece și pe cei ce erau cu ei adunați la un loc

*și zicând: „A
înviat Domnul cu adevărat și S-a arătat lui Simon.”*

*Și au istorisit ce li se întâmplase pe drum și cum L-au
cunoscut la frângerea pâinii.” (v. 33-35).*

Ochii lor au fost
deschiși și El a fost cunoscut la frângerea pâinii, a Pâinii Vieții, a Manei.
Când? În timpul de seară.

Fratele Branham a
spus următoarele în **„Evenimente
clarificate prin Lumina prorociei”** din anul 1965:

*„Aici este un alt lucru pe care l-au făcut: ei au auzit o predică de
șase ore despre profeția legitimată.”*

În predica aceasta,
fratele Branham a vorbit despre parcurgerea unui drum de șase mile și a spus
niște lucruri minunate. Ce importanță are că au fost șase mile? Ce importanță
are că au fost șase ore? Vedeți, profetul nu a lăsat nimic nespus.

*„Despre aceasta a vorbit El cu ei de-a lungul drumului. De îndată ce ei
au luat-o în josul drumului, El S-a retras, pentru că era chiar acolo la*

Ierusalim. Șase ore mai târziu, șaiszeci de optimi, ei se aflau pe drum, la șase mile de Emaus. Aceasta este ceea ce este. Și El a predicat timp de șase ore confirmând profetia. Să nu mă condamnați pe mine cu privire la acestea trei, înțelegeți. Dar observați, El a ținut o predică de șase ore despre profetia care era confirmată, legitimată.

Atunci se făcea seară.

Vedeți, El este Același ieri, azi și în veci.”

Întotdeauna, fratele

Branham a încercat să ne facă să citim printre rânduri, să vedem partea care nu a fost vorbită și să auzim lucrurile care nu au fost spuse.

„Atunci El le-a deschis ochii pentru ca ei să înțeleagă Evrei 13.8, faptul că El este Același ieri, azi și în veci. În timpul de seară, evenimentele sunt clarificate prin profetie.”

Ce a făcut El? A luat

tot ceea ce au spus profetii și a descoperit lucrurile care vorbeau despre El, iar în timpul de seară, le-a clarificat prin profetie, tot ceea ce se petrecea în viețile lor.

„Ceea ce are loc în acest ceas modern poate fi identificat cu ușurință, dacă credeți profetia acestui ceas.”

Este același lucru!

Mai jos, în același mesaj, el spune:

„Observați! Când apostolii aceia L-au invitat la părășia lor din jurul mesei, El a făcut ceva ce făcuse și înainte de răstignirea Sa, iar ochii lor

s-au deschis. Ei cunoșteau felul Său, stilul Său, știau ce a făcut El, iar atunci, El a procedat așa cum procedase înainte.”

De aceea, fratele

Branham a vorbit mult despre Avraam la stejarii lui Mamre și a spus că El a putut spune ce se petrecea în cortul de la spatele Său, iar fratele Branham s-a întors și el cu spatele și a început să spună ce se petrecea. Ce făcea el? Ceva ce El a făcut și înainte. De ce? Ca să ni se deschidă ochii și să putem vedea că „Acesta este El!”

„Iar ei au spus: „Acesta este El!” Ei s-au ridicat imediat ca să spună aceasta, dar El S-a făcut nevăzut. Ei au ascultat timp de șase ore această predică, dar acum le-a trebuit poate douăzeci de minute ca să se întoarcă și să le spună celorlalți: „Cu adevărat El a înviat! El este cu adevărat viu!”

Aici, fratele Branham

ne-a arătat că ei au părăsit Ierusalimul și au intrat în epocile bisericilor. Dar El a fost cu ei timp de șase ore, timp de șase epoci ale bisericii, însă într-un alt chip, în chipul Fiului lui Dumnezeu. El a umblat cu ei, le-a vorbit despre Cuvânt, iar când au intrat înăuntru, în timpul de seară, după ce călătoria de șase ore se încheiase, ei urmau să intre în ceasul al șaptelea. Dar ceasul al șaptelea nu urma să aibă loc pe drum, ci în intimitatea casei, în jurul mesei. Vedeți? Ei au insistat să intre înăuntru, iar El a intrat.

Aici, ajungem în al

șaptelea ceas, iar în ceasul al șaptelea, în a șaptea epocă, El a descoperit Cine era Cel care a fost cu ei de-a lungul călătoriei. Cum S-a identificat El? Făcând ceva ce a făcut înainte. În cea de-a șaptea epocă a Bisericii, El a creat veverițe, a vorbit furtunii, S-a întors cu spatele la mulțime, a deschis ochii orbilor, a vindecat infirmii, a vindecat epilepsia. Vedeți, pentru ca ochii noștri să fie deschiși și să recunoaștem Cine a fost cu noi de-a lungul acestei călătorii, El a trebuit să facă ceva ce a mai făcut și înainte.

Fratele Branham a spus că ei au călătorit timp de șase ore, dar unde s-au întors într-o clipită, în câteva minute? Înapoi la Ierusalim.

El le-a întors inimile înapoi la părinții de la Rusalii. Amin! Ei au călătorit timp de șase ore, șase epoci ale Bisericii, dar în ceasul descoperirii, într-o părtășie restrânsă, nu când putea trece cineva pe acolo să-L audă ce spunea, nu când cineva putea să I se alăture în discuție, ci când au intrat în casă, când ei L-au invitat în casă, El a făcut ceva ce a mai făcut și înainte, a frânt pâinea, iar atunci ochii lor s-au deschis și El S-a făcut nevăzut. Ce au făcut ei? S-au întors înapoi, inimile lor au fost întoarse în locul original, de unde au pornit, înapoi la Rusalii.

Prieteni, nu vă mai uitați la chipuri, ci căutați-L pe El, Cuvântul făcut trup!

Să mergem la Geneza
5.1-2:

„Iată cartea neamurilor lui Adam. În ziua când a făcut Dumnezeu pe om, l-a făcut după asemănarea lui Dumnezeu.

l-a făcut parte bărbătească și parte femeiască, i-a făcut, i-a binecuvântat și le-a dat numele de „om” în ziua când au fost făcuți.”

În **„Hristos este Taina descoperită a lui Dumnezeu”**, scrie:

„Acum observați! De-a lungul epocilor, treptat, El ne-a făcut cunoscute

aceste lucruri, a descoperit taina încet, prin profeți și simboluri, iar acum, putem merge pur și simplu pe aceasta, fiindcă El S-a exprimat pe Sine Însuși.

El S-a exprimat pe Sine în Moise. Uitați-vă la Moise. El s-a născut în timpul prigoanei copiilor. El s-a născut pentru a fi un izbăvitor și a fost ascuns într-un tufiș, dar ca și Isus, a fost dus jos în Egipt. A ieșit afară, a mers sus pe munte și s-a întors cu poruncile.

Isus a mers sus pe munte și prima Lui predică a fost predica de pe munte și a venit jos cu poruncile: „Ați auzit spunându-se din vremuri străvechi: „Să nu preacurvești”, dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie și o pofteste în inima lui, a săvârșit deja preacurvie.” El era un Dătător al Legii, Preot, Împărat, Conducător. Exact!”

Așadar, în mesajul

„Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”, fratele Branham a făcut o scurtă călătorie, s-a întors înapoi ca să arate toate preumbririle lui Isus Hristos. Ca Dătător al Legii, El a fost preumbrit prin Moise, care s-a născut în timpul prigoanei copiilor. În timpul când s-a născut Moise, toți copiii evrei de parte bărbătească erau omorâți, iar când S-a născut Isus, Irod i-a ucis pe toți copiii de parte bărbătească din Betleem. Astfel, el a arătat toate umbrele, a arătat cum Moise l-a manifestat pe Hristos, dar vorbea despre venirea lui Hristos. De aceea, El le-a spus: „Voi îl aveți pe Moise și îl citiți, dar el mărturisește despre Mine.”

În „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”, fratele Branham ne-a spus că nu era doar ceea ce a spus Moise când a zis: „Dumnezeu vă va trimite un proroc ca mine”. Da, aceasta era o profecie despre venirea Sa, dar toată viața lui Moise a mărturisit despre venirea Sa. Nu au fost doar cuvintele scrise de el, ci și viața sa, faptele din viața sa, adică faptul că El i-a condus într-un Exod, faptul că lucrările pe care le-a făcut îl simbolizau pe

Hristos.

Astfel, Isus le-a

zis: „Îl aveți pe Moise, Îl credeți pe Moise, dar el a scris despre Mine. Moise m-a simbolizat pe Mine, El M-a arătat în toată viața sa.”

În continuare citim:

„El S-a exprimat în Iosif, care s-a născut printre denominațiuni, frații săi, iar ei l-au urât fără motiv pentru că era duhovnicesc și avea vedenii. Dumnezeu era cu el și putea tălmăci vise, iar frații lui l-au urât. El a fost vândut de frații săi pentru aproape treizeci de arginți, exact cum a fost vândut și El de Iuda Iscarioteanul, unul dintre frații Săi, pentru treizeci de arginți. El a fost aruncat într-o groapă și se credea că a murit, iar tatălui său și celorlalți li s-a spus că era mort și a fost aruncat în acea groapă, dar a fost luat sus și a ajuns la dreapta lui Faraon.

Cât de mult a suferit el în temniță! Acolo erau paharnicul și pitarul; unul a fost salvat iar celălalt nu. Unul a fost pierdut, iar celălalt a fost salvat, exact ca la cruce. Când El a fost în temnița Sa, când a fost pus pe cruce pentru păcatele noastre, când a fost un prizonier, unul dintre tâlhari a fost salvat, iar celălalt nu. Vedeți, este exact la fel.

Apoi, el a devenit mâna dreaptă a lui Faraon, împăratul pe care l-a văzut în vedenia pe care o avusese și în care el stătea la picioarele împăratului și toată autoritatea Egiptului îi era dată lui. Vedenia lui venise la împlinire. ”

Așadar, în „Hristos

este Taina lui Dumnezeu descoperită”, fratele Branham a început să ne arate prin umbre, nu doar prin profeții, ci și prin umbre, că Isus Hristos a fost

simbolizat de Moise, iar ei ar fi trebuit să vadă aceasta și să recunoască faptul că este același lucru.

„Noi putem vedea aceste umbre, și am putea să-l luăm chiar și pe David, așa cum am vorbit cu puțin timp în urmă, care a fost dat jos de pe tron, respins de propriul său popor și a mers sus pe același munte, Muntele Măslinilor, în timp ce mergea în propria sa temniță. El mergea în temnița sa pentru că era respins de frații săi și de propriul său popor. El mergea în sus plângând. Acela era Duhul lui Hristos respins în el, în timp ce privea la Ierusalim, plângea și zicea: „Ierusalime, cum așa...” Un împărat respins. Opt sute de ani mai târziu, Fiul lui David era acolo sus pe munte, deasupra Ierusalimului, plângând pentru el și spunând: „Acum a sosit ceasul tău.” Așa este. Vedeți?

Toate aceste lucruri L-au preumbrit pe El, L-au arătat pe El, dar cu toate acestea, taina era ascunsă. Bărbații aceia nu știau ce fac. Tot ce știau ei a fost faptul că au fost conduși de Duhul ca să procedeze așa. Vedeți, El a păstrat taina pentru zilele din urmă, pentru marea descoperire.”

Toate aceste lucruri au fost așezate în Scripturi ca să vină un profet și să spună: „Aceasta este cutare și cutare și cutare.” Ei nu au înțeles de ce au trecut prin ceea ce au trecut, făcând ceea ce au făcut, dar adevărul este că ei L-au preumbrit pe Hristos pentru ca la venirea Lui, poporul să poată privi înapoi și să spună: „Așa este. Aceasta i s-a întâmplat lui Moise, lui Iosif, lui David.”

Prieteni, lucrurile vor merge adânc. Treziți-vă, rămâneți treji, ridicați mâinile și strigați pentru că suntem pe punctul să facem o cotitură aici.

„Taina a fost exprimată, El S-a exprimat prin Moise, prin David, prin Iosif sau Ilie și în continuare de-a lungul timpului. Noi i-am putea lua pe

fiecare din acei profeti, să le aducem viețile la suprafață și să arătăm că ele îl arătau pe Hristos, cu desăvârșire, cu exactitate, dar cu toate acestea, Taina Sa nu a fost adusă niciodată în plinătate; așteptând ca ea să fie făcută cunoscută în zilele din urmă așa cum a făgăduit El, așteptând ca ea să fie înțeleasă pe deplin, vedeți, înainte ca El s-o poată exprima, dacă El ar fi spus totul.”

Despre ce vorbește
fratele Branham? Despre Pecetea a șaptea. El a spus:

„Nu a fost exprimată, nu a fost făcută cunoscută, a fost tăcere, nu s-a vorbit despre Ea, dar a fost exprimată în fiecare umbră, în fiecare personaj. În toată Biblia, totul exprimă această mare taină pe care a avut-o Dumnezeu în gândul Său, scopul întreit, Pecetea a șaptea, venirea Domnului.” Și El a arătat-o în toată Biblia, în David, în Moise, în Iosif, pentru ca la sfârșitul timpului să vină un profet al lui Dumnezeu, s-o ia și s-o poată arăta spunând: „Eu iau toată Biblia pentru mesajul meu.”

În ordine. Să mergem
mai departe.

„Pentru că Biblia este scrisă în taine. Isus l-a mulțumit Tatălui pentru aceasta, vedeți, pentru că era scrisă în taine.”

Ea este scrisă încă
în taine, dar nu mai este o taină pentru Mireasă. Taina a fost descoperită, Pecetea au fost deschise, ceea ce era tainic a fost descoperit, iar acum, o putem vedea.

În mesajul **„Amnezie spirituală”** din anul 1964

scrie:

„Oh, soldat al crucii, care ai fost zguduit de atât de mult antrenament, de atât de multe șocuri ale denominațiilor, ale crezurilor și a lucrurilor lumii, de ce nu te cobori o clipă pentru a te uita în Biblie?”

Ce afirmație minunată! El a spus: *„Oh, soldat al crucii!”* Aici le vorbea fraților și surorilor, oamenilor care veneau din denominațiuni și le spunea: *„Ați fost zguduiți de atâtea crezuri din denominațiuni. Ele v-au zguduit.”* Vedeți, spunea aceasta în „Amnezie spirituală”. Ei au fost zdruncinați, iar acea zdruncinătură le-a provocat amnezie spirituală, așa că nu știau cine sunt. Dar el le-a spus: „De ce nu faceți o călătorie prin Scriptură?” El se adresa oamenilor care au citit Scriptura toată viața lor, dar nu au văzut-o niciodată cu adevărat. Ei au văzut doar: „Versetul cutare, textul acesta din greacă, textul acesta ebraic...”, au divizat totul, dar nu au văzut niciodată această mare poveste de dragoste, scopul întreit, nu au văzut niciodată Pecetea a șaptea. Ei au văzut doar o carte numită „Rut”, o carte numită „Iov”, o carte numită „Exodul”, dar nu au văzut ce ascundeau ele de fapt. De ce nu faceți o scurtă călătorie prin Biblie?

Fratele Branham a povestit despre un bărbat care s-a întors din Primul Război Mondial, unde a suferit un șoc, în urma căruia a uitat cine era. El călătorea cu un tren prin Franța și era supravegheat de gardieni pentru că nu-și amintea nimic, iar când a coborât, a avut dintr-o dată o privire ciudată. El nu știa cine era, cine erau părinții săi, cum se numea, unde a crescut, nu știa nimic despre trecutul lui, ci trăia în prezent.

La fel am fost și noi înainte să vină Cuvântul la noi. Trăiam în prezent, pentru clipa de acum și nu știam nimic.

Trenul s-a oprit în orașul său natal și el a coborât. A privit în jur și a început să se scarpine în cap pentru că în interiorul său se mișca ceva. Erau amintiri pe care el nu știa că le avea și sentimente pe care le avusese cu mult timp în urmă. A început să umble în jur și deodată a început să-și amintească... Atunci a mers mai repede, din ce în ce mai repede și a ajuns la capătul orașului. S-a întors și a văzut o cărare. A mers pe ea și a ajuns la o casă veche cu verandă, iar acolo stătea un bărbat. Acea era casa lui, iar bărbatul era tatăl său care i-a zis: „Fiule, am știut că te vei întoarce!” Faptul că a început să umble prin orașul său natal, locurile, cărarea aceea veche, au frânt amnezia sa spirituală, de aceea fratele Branham a spus: *„De ce nu vă plimbați puțin prin Biblie, pentru că s-ar putea ca aceasta să frângă amnezia voastră spirituală”*. Dar să nu o citiți prin filtrul propriului vostru intelect, cum fac denominațiunile, și să nu luați o părere de seminar.

Poate ziceți: „Eu nu am o părere seminaristică pentru că am crescut în cadrul Mesajului!” Dacă folosiți propria voastră rațiune și propriul vostru intelect, este o părere seminaristică.

Dacă spuneți: „Versetul acela înseamnă aceasta, Cuvântul acela înseamnă cealaltă...”, sunteți prinși în propriul vostru intelect.

Fratele Branham a spus că fiecare profeție are o împlinire firească și una duhovnicească și împliniri multiple. Lăsați-l pe profet să tâlcuiască profețiile și nu încercați s-o faceți voi!

„Ai putea pribegi în jur, dar într-una din aceste zile te-ai putea regăsi identificat ca și credincios, aici în Cuvânt.”

S-ar putea să ne găsim identificarea aici.

Poate ziceți: „Cum aș putea găsi așa ceva? Biblia a fost scrisă cu mult timp în urmă și vorbește despre alți oameni, nu despre mine.” Amnezia spirituală!

„Ceea ce s-a întâmplat în Vechiul Testament nu are nimic a face cu biserica Nou Testamentală.” Amnezie spirituală! Noi ar trebui să cercetăm Scripturile până când ne găsim identitatea, pentru că identitatea noastră este în Ea, totul despre noi este în Ea.

„S-ar putea ca voi să-L cunoașteți. Poate vă veți veni în fire, ca și fiul risipitor, și vă veți regăsi. S-ar putea să vă regăsiți identitatea în Cuvintele lui Dumnezeu.”

Înainte de a încheia,
aș vrea să facem o scurtă plimbare prin Biblie.

În mesajul „**Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită**”, fratele Branham ne-a spus că fiecare personaj, fiecare umbră, a arătat acest triplu scop, L-a arătat pe Hristos; ne-a arătat că viața lui Moise a preumbrit Viața lui Hristos, viața lui Iosif a preumbrit Viața lui Hristos, viața lui David a preumbrit Viața lui Hristos. El ne-a arătat că taina primului din cele trei scopuri ale lui Dumnezeu, s-a regăsit tot timpul în această Biblie. Credeți aceasta? Taina primului scop, acela de a avea întâietatea într-un om, a fost de la început în Scriptură și a început să fie zidită de la picioare, la coapse și până la Cap, când urma să vină Isus Hristos Însuși ca să pună Piatra de încheiere pe Trupul Vechiului Testament.

Aceasta ne-a spus profetul. El zidea și ne arăta prima parte a triplului scop al lui Dumnezeu în umbre. Dar Taina nu cuprindea doar partea aceasta, de aceea, el ne-a arătat și partea a doua a triplului scop în toate umbrele. Moise s-a căsătorit, este

adevărat? Cu cine, cu o evreică? Nu, el s-a căsătorit cu o femeie dintre neamuri. Vedeți? Pe măsură ce Îl preumbrea pe Hristos, vedem că avea lângă el o mireasă dintre neamuri. A doua parte a scopului întreit al lui Dumnezeu iese tot mai clar în evidență pe măsură ce umblăm prin Scriptură și vedem că așa cum Moise Îl preumbrea pe Hristos, Sefora, soția lui, o preumbrea pe Mireasa lui Isus Hristos. Oriunde vom merge în Biblie, fiecare simbol al lui Hristos are o mireasă dintre neamuri.

Fratele Branham ne

vorbește despre Iosif care s-a despărțit de frații săi și a mers la neamuri, iar în timp ce era acolo, și-a luat o mireasă dintre neamuri. El și-a luat o Mireasă dintre neamuri, dar înainte să Se arate fraților Săi, Și-a trimis Mireasa în palat ca să se poată descoperi celor o sută patruzeci și patru de mii.

Așadar, de-a lungul

Scripturilor, nu-L găsim doar pe Isus Hristos Omul, ci și pe Hristos Mireasa care, în fiecare poveste, în fiecare umbră, este lângă El și mărșăluiește înainte.

Când El S-a arătat ca

Răscumpărător înrudit în Cartea lui Rut, îl putem vedea pe Boaz, iar în Boaz Îl vedem pe Hristos, dar în Rut vedem Mireasa dintre neamuri.

Dacă ne întoarcem la

Avraam, vedem că el și-a trimis robul să aducă o soție pentru Isaac. Vedeți? El a trebuit să se întoarcă înapoi, la locul original de naștere, fiindcă ea trebuia să fie din același loc. Chiar și Avraam a trebuit să se căsătorească cu o femeie care venea din același tată, pentru că Isus Hristos Se va căsători cu o fată care vine din același Tată. Când Avraam a căutat o mireasă pentru fiul său Isaac, l-a trimis pe slujitorul său Eliezer, care este un tip al fratelui Branham, înapoi în țara sa natală, la originea sa, la linia seminței adevărate, și tot ce a făcut fata găsită o preumbrește pe Mireasă. Ea le-a dat apă la

cămile, care reprezentau Mesajul care urma s-o ducă la Isaac al ei, a ascultat mesajul lui Eliezer și a făcut propria ei alegere. Apoi, a parcurs tot drumul înapoi și l-a întâlnit pe Isaac la mijloc, între casă și locul pe care-l părăsise, l-a întâlnit pe câmp, exact ca întâlnirea din văzduh.

Vedeți, în Vechiul

Testament nu ne-a fost arătat numai Isus Hristos care urma să vină în chip de Om, ci și Mireasa Sa. Dacă vă veți uita, o veți găsi în tot Vechiul Testament. Ea este acolo cu Moise, cu David, iar noi am vorbit despre aceasta. Când David s-a dus să-l nimicească pe Nabal, care era nebunul din familia lui Caleb, - Caleb a fost bărbatul dintre neamuri care a fost altoit în Iuda, numele lui însemnând „Câine” -, din acea întâmplare a rezultat căsătoria lui David cu Abigail. Abigail a fost salvată din prima sa căsătorie, deoarece s-a căsătorit greșit, cu nebunul, dar a fost salvată când a recunoscut profeția din ziua în care trăia și i-a spus-o lui David.

La fel am fost și

noi, fiindcă am venit pe acest pământ căsătoriți greșit, cu nebunul, cu prima noastră natură.

Apoi, s-a întors

înapoi și i-a spus soțului ei Nabal: „Iată ce am făcut, am acceptat Cuvântul orei”, iar Dumnezeu l-a ucis pe Nabal. Atunci, David și-a trimis solii, s-a căsătorit cu ea și a avut un fiu al cărui nume însemna „Ca și tatăl lui.” Ce a făcut ea? A dat naștere chipului soțului ei. Ce va face Mireasa? Îl va manifesta pe Hristos din nou. Ce a făcut Abigail? L-a manifestat pe David din nou, deoarece chiar numele copilului însemna: „Ca și tatăl lui.”

Vedeți, în „Hristos

este Taina lui Dumnezeu descoperită, fratele Branham nu ne-a spus doar: „Îl puteți vedea pe Isus Hristos”, ci ne-a spus și: „O puteți vedea pe Mireasa lui Hristos.” Acolo unde este Domnul Isus Hristos este și Doamna Isus Hristos chiar lângă El.

În toată Biblia a existat o Taină ascunsă. Care este aceasta? Pecetea a șaptea. Ce este Pecetea a șaptea? Întâietatea lui Dumnezeu într-un Om, întâietatea într-un popor și reșezarea celor doi înapoi în starea de la început.

El l-a creat pe Adam singur, dar înăuntrul său se afla soția sa. Nu era bine ca Adam să fie singur, așa că El l-a adormit și a luat ingredientele pentru soția sa, a luat-o pe soția sa din el. A existat un timp, noi nu știm cât, în care soția lui a fost în el, dar știm că Adam a fost adormit deoarece El trebuia să-l readucă la viață pentru ca cei doi să fie una; iar dacă cineva ar fi întrebat: „Cine este aceasta?”, sigurul răspuns care putea fi dat ar fi fost: „Adam”, pentru că nu Dumnezeu i-a dat un nume acelei ființe, acelui chip, ci Adam a fost cel care a numit-o „femeie”.

Dumnezeu a numit-o „Adam”. El nu i-a dat nici un titlu și nici un nume, deoarece numele ei era identitatea ei, iar identitatea ei era proveniența ei, locul de unde a ieșit.

Această Mireasă a ieșit din Isus Hristos, iar Numele ei este Isus Hristos, Doamna Isus Hristos. Noi nu luăm un alt nume. Eu nu sunt penticostal sau cutare și cutare, ci sunt Doamna Isus Hristos, pentru că nu voi lua un alt titlu sau un alt nume.

Vedeți, taina Pecetii a șaptea este în Biblie. Poate ziceți: „Arată-mi în Scriptură!” Citiți totul. Deschideți-vă ochii! Este drumul Emausului, iar El este aici cu noi. Ce a făcut El? A luat Biblia. A luat-o pe Rahela, pe Rebeca, pe Sara, pe Rut, pe Estera, pe Abigai, pe Bat-Șeba sau Rahav. Câte alte nume trebuie să mai menționăm până când vom înțelege că Vechiul Testament profetea despre noi stând astăzi aici? De aceea, vă spun: **„Cercetați Scripturile, căci în ele socotiți că aveți Viață veșnică, dar**

ele sunt cele care vorbesc despre noi, Mireasa.” Noi suntem acolo în Biblie.

Așa cum este Isus

Hristos acolo, și Mireasa Sa este tot acolo, chiar lângă El.

În fiecare tip pe

care l-a arătat fratele Branham, există o Mireasă care stă chiar acolo. Noi putem să ne oprim la fiecare exemplu și să spunem: „Aici Îl avem pe Hristos!”, dar acolo este și Mireasa Lui.

Dacă deschidem Noul

Testament, prima Carte pe care o avem

este Evanghelia lui Matei, iar primul lucru pe care-l vedem este Genealogia lui

Isus Hristos. Acolo vom găsi patru femei: pe Tamar, care era dintre

neamuri, pe Rahav, dintre neamuri, pe Rut, dintre

neamuri, iar apoi nu scrie Bat-Seba, ci „văduva lui Urie”, și

noi știm că Urie era hetit. Ce se întâmplă? El deschidea Noul Testament și

așeza acolo, în capitolul unu, taina Miresei, iar noi am ajuns la sfârșitul

timpului, cu această taină ascunsă acolo. A fost un secret, El nu a îngăduit să

fie cunoscută, ci a așezat-o în Biblie în mod tainic.

Poate ziceți: „Frate

Chad, aceasta este invenția ta!” Nicidecum! Eu predic așa cum a predicat

profetul. El a așezat această taină în Biblie și nici un Cuvânt nu poate fi

adăugat sau scos. El a așezat-o în Biblie, iar noi am ajuns în zilele

noastre, în timpul când El a îndepărtat vălul de peste ea, așa că acum putem să

vedem și să spunem: „Știu de ce a fost Tamar și Rahav, știu de ce a fost Rut și

Bat-Şeba.” Și de îndată ce a terminat cu Genealogia, El a spus: „A fost o

fecioară care se numea Maria.”

Ce ne spune Noul

Testament? Isus Hristos a împlinit Vechiul Testament, iar atunci se petrecea

ceva.

Fratele Branham a

spus: *„Cine este Cuvântul-Mireasă? Noul*

Testament. Aceasta este tot.” El este Vechiul Testament, iar Ea este Noul Testament. Mirele și Mireasa uniți împreună.

Astfel, apostolul

Pavel a putut să spună: *„De aceea,*

bărbatul va lăsa pe tatăl său și pe mama sa, și se va uni cu soția sa, iar cei doi vor fi una.” Și a mai spus: *„Eu*

vă spun o taină mare.” Aceasta este o taină mare! Cum adică este o taină mare? Noi am știut dintotdeauna că bărbatul își va lăsa mama și tata, ca să se căsătorească și să devină un singur trup cu soția lui. Aceasta nu este o taină pentru că lucrurile s-au petrecut așa încă din Geneza. Da, noi am știut aceasta de mii de ani, dar Pavel a luat ceea ce se afla în Cuvânt de mii de ani și a adus în ziua de azi, descoperind taina care fusese scrisă de mii de ani: *„Eu vă spun o taină mare cu privire la Hristos și Mireasa Sa.”* Povestea despre Adam și soția sa, din Geneza, este de fapt povestea lui Hristos. Aceasta este taina care a fost așezată acolo în mod tainic și zace acolo în plină vedere. Toți o pot citi, dar nu o pot vedea fără ochi duhovnicești.

Isus mergea cu cei

doi ucenici pe drumul Emausului și oricine ar fi trecut pe lângă ei, putea să vadă un al treilea Bărbat. Dar Cine era El? Toți pot citi despre Maria dar Cine era Ea? Toți pot citi despre Elisabeta, dar cine este ea? Toți pot citi despre Hristos și Mireasa Sa, despre Hristos și Biserica Sa, dar Cine este Ea?

Priviți! Deschideți ochii! Lăsați-L pe Hristos să vină în chipul în care este astăzi, să desfășoare Scripturile și să deschidă ochii înțelegerii noastre, ca să putem vedea: *„Iat-o aici, aici, aici și aici! Iat-o în toată Scriptura!”* Eu

vă spun: *„Cercetați Scripturile, căci în*

ele socotiți că aveți Viață veșnică, dar tocmai ele sunt cele care vorbesc despre noi, Mireasa.”

Ați citit vreodată

Cartea lui Rut? Ați spus vreodată: „Aici sunt eu!”? Ați citit vreodată despre curva Rahav? „Aceasta sunt eu!” Ați citit vreodată despre Maria Magdalena, femeia cu renume rău, care a fost eliberată de șapte draci? Suntem noi! Ați citit despre femeia de la fântâna din Samaria, care avusese șase bărbați? Ea avusese cinci bărbați, iar cel cu care era, nu era bărbatul ei. Ea a trecut prin șase epoci ale bisericii și era într-o stare jalnică, dar urma să-L întâlnească pe Isus Hristos, al șaptelea. Voi puteți citi această poveste și să spuneți: „Aici nu scrie doar despre femeia de la fântână, ci scrie despre mine și despre ziua de azi.” Întâmplarea cu femeia care avea de doisprezece ani o scurgere de sânge, nu era doar despre ea, ci era despre Dumnezeu care-i vindeca pe copiii Săi evrei.

Vedeți, nu este

despre ceea ce putem înțelege firește, ci prin descoperire duhovnicească, și prin descoperire duhovnicească vedem că tainele au fost descoperite.

Tainele! Noi am fi

vrut ca lucrurile să fie altfel, ni le-am imaginat altfel, dar nu, tainele sunt aici și sunt ascunse în umbre. Le-am citit timp de mii de ani, dar acum știm pe cine reprezintă Rut. Au trecut mii de ani, dar acum știm pe cine reprezintă femeia de la fântână, știm pe cine reprezintă curva Rahav, știm cine este femeia care a luat vasul cu untdelemn și l-a spart la picioarele lui Isus ca să primească iertarea păcatelor ei, pentru că credința ei a mântuit-o. Acum știm cine este ea. Suntem noi!

Cercetați

Scripturile, căci ele sunt cele care mărturisesc despre Mireasă! Poate ziceți: „De unde știți că este așa?” Deschide Biblia și alege un tablou, iar eu îți voi arăta. Alege o poveste! Alege-l pe Noe și îți voi arăta. Ei au trebuit să intre înăuntru cu soțiile lor! Alegeți o poveste din Biblie și veți vedea că acolo este taina Mirelui și a Miresei.

Acesta este motivul pentru care fratele Branham a vorbit în „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”, despre triplul Scop al lui Dumnezeu și a luat ca text, întreaga Scriptură. Sunt atât de multe tablouri încât este imposibil să vorbim despre toate, dar noi ajungem la sfârșitul Bibliei, la Cartea Apocalipsei, iar în Apocalipsa 21.9 scrie:

„Apoi unul din cei șapte îngeri care țineau cele șapte potire pline cu cele din urmă șapte urgii a venit și a vorbit cu mine și mi-a zis: „Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului!”

Mă întreb cine este acest înger? În Cartea Apocalipsei nu există douăzeci și unu de îngeri, ci doar șapte.

Care din cei șapte îngeri i-a arătat lui Ioan, care este un simbol al Miresei, Nevasta Mielului? Care dintre ei i-a arătat-o în umbre, în relatări, în Biblie? Fratele Branham, adică îngerul al șaptelea. Noi am ajuns la sfârșit, iar el ne-a arătat Cine este cu adevărat Ea, unde este și cum arată. Iar eu vă spun: *„Cercetați Scripturile, căci în ele socotiți că aveți Viață veșnică, dar tocmai ele sunt cele care vorbesc despre noi.”*

Scripturile care mărturisesc despre Hristos sunt aceleași Scripturi care mărturisesc și despre noi.

Să încheiem cu Marcu 16.9-13:

„(Isus, după ce a înviat, în dimineața zilei dintâi a

săptămânii, S-a arătat mai întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte draci.

Ea s-a dus și a dat de știre celor ce fuseseră împreună cu El, care plângeau și se tânguiau.

Când au auzit ei că este viu și că a fost văzut de ea, n-au crezut-o.

După aceea, S-a arătat în alt chip la doi dintre ei pe drum, când se duceau la țară.

Aceștia s-au dus de au spus lucrul acesta celorlalți, dar nici pe ei nu i-au crezut."

Nu a contat cât de mult le-a descoperit Cuvântul, cât de multe puteau spune despre Scripturile care se desfășurau, dacă nu l-au văzut semnele cuielor, ei nu au putut crede mărturia lor.

„Eu L-am văzut.”

„Cum L-ai văzut?”

„Oh, El era în alt chip, nu în Cel cu care am fost în barcă și cu care am mâncat. Era într-un alt chip, dar era El.”

„Nu știu ce să spun
despre aceasta! Nu cred până nu-mi voi pune degetul în rana Sa.” Evrei!

Dar El a spus: *„Binecuvântat este cel ce nu vede, dar crede!”*

„În sfârșit, S-a arătat celor unsprezece, când ședeau la masă, și i-a muștră pentru necredința și împietrirea inimii lor, pentru că nu crezuseră pe cei ce-L văzuseră înviați.” (v. 14).

Pe cine au văzut ei? Pe

El. Dar nu L-au văzut în chipul în care-L văzuseră pe pământ, ci într-un alt chip. Și pentru că nu i-au crezut pe cei care spuneau că El a venit într-un alt chip, Isus a venit și i-a muștră pentru împietrirea inimii lor. Ei trăiau după mintea lor, nu după inima lor, pentru că inima le-ar fi spus că este adevărat. Gândirea firească, mintea umană firească limitează ceea ce știe inima că este adevărat, de aceea, noi trebuie să avem gândul lui Hristos și să lăsăm inima, ceea ce a pus Dumnezeu în noi înainte de întemeierea lumii, să lăsăm credința să se ridice din inimă și să spună: „Aceasta este adevărat!”

În Fapte 9,

apostolul Pavel mergea pe drumul spre Damasc, dar dintr-o dată în fața lui a apărut o Lumină strălucitoare.

„Pe drum, când s-a apropiat de Damasc, deodată a strălucit o lumină din cer în jurul lui.

El a căzut la pământ și a auzit un glas, care-i zicea: „Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?” (v. 3-4).

Fratele Branham spune

că Cel care i-a vorbit a fost Stâlpul de Foc.

„Cine ești Tu, Doamne?” a răspuns el. Și Domnul a zis: „Eu sunt Isus.”

„Eu sunt Isus!” Vedeți? El nici măcar nu era într-un trup de carne, ci era o Lumină, un Stâlp de Foc care vorbea și a spus: *„Eu sunt Isus!”*, iar fratele Branham a spus că noi am ajuns în ziua în care Duhul Sfânt, care a fost legat timp de aproape două mii de ani prin dogme și doctrine, a fost eliberat în timpul de seară, de către Mesajul timpului de seară și acum este din nou în oameni. El a spus: *„Stâlpul de Foc S-a întors înapoi în biserică.”* Cine este Stâlpul de Foc? El a spus: *„Eu sunt Isus!”* Nu Isus partea a doua, nu pe jumătate Isus, nu Lumina lui Isus, ci *„Eu sunt Isus!”*, ceea ce înseamnă că această Lumină la care vă uitați este Isus.

Poate ziceți: „Păi, nu văd semnele cuielor, nu văd trupul de pe cruce.” Uitați de trupul de pe cruce! El a spus: *„Eu sunt Isus!”* Stâlpul de Foc S-a identificat singur, iar fratele Branham ne-a spus unde este Stâlpul de Foc acum. Unde este El? În Mireasă. Citiți Biblia! Credeți Cuvântul! Trupul poate sta în Locașul lui Dumnezeu, dar prezența Sa poate fi pe pământ.

„Eu sunt Isus, fără trupul străpuns de cuie!” Era Domnul Isus Hristos. El vorbea cu Pavel, iar în continuare a spus: *„De ce Mă prigonești?”* *„Cine ești Tu?”* Din câte știm, Pavel nu a pus nici un deget pe trupul pământesc al lui Isus, nu a avut nici un contact cu trupul Lui fizic. Dar pe cine prigonea el? Pavel prigonea biserica. Totuși, Isus nu i-a zis: *„De ce prigonești biserica Mea?”*, El nu a spus: *„De ce prigonești Mireasa Mea?”*, ci a spus: *„De ce Mă prigonești?”*

„Cine ești Tu, Doamne? Pe Cine prigonesc?”

Unde era Lumina? Voi sunteți Lumina lumii. Lumina este în voi; voi sunteți Lumina.

Lumina care strălucea acolo și l-a orbit pe Pavel, era aceeași Lumină care Se află în Mireasă. Înțelegeți? El nu făcea referire la trup, ci la Lumina de dinăuntru.

„De ce Mă prigonești?”

„Cine ești Tu, Doamne?”

„Eu sunt Isus, pe care tu Îl prigonești.”

Înseamnă că atunci când intra într-o casă și oprea o adunare, când aresta o femeie sau le porunca soldaților să-l ia pe tatăl familiei și să-l pună în lanțuri, Pavel Îl prigonea de fapt pe Isus, pentru că Isus era într-un alt chip, într-un chip pe care el nu-L recunoștea. Dar descoperirea de pe drumul Damascului i-a arătat pe Cine aresta el, pe Cine prigonea el. Pavel Îl prigonea pe Isus Hristos într-un alt trup. Slăvit să fie Dumnezeu! Acesta este Cuvântul Său.

Să mergem la 2
Ioan. Nădăjduiesc că noi credem Cuvântul.

Poate ziceți: „Cum pot avea toate acestea sens?” Nu știu. Dacă vreți, întoarceți-vă înapoi și vorbiți ca Nicodim: „Trebuie să mă întorc înapoi în pântecul mamei mele? Tu

ești Fiul omului?”

Eu nu vreau să
vorbesc ca Nicodim, ci vreau să răspund ca Petru: „*Tu ești Hristosul, Fiul
Dumnezeului celui viu.*”

„De unde știi
aceasta?”

„Nu știu, nu pot
explica de unde știu, dar știu. Nu este învățătura mea, ci știu.” Petru era un
om simplu și neînvățat.

Fratele Branham ne-a
spus că Petru nu putea să-și scrie nici numele și că nu știa să citească. El nu
putea să ia un sul și să spună: „Este chiar acolo!” Nu! Dar în Petru era Ceva
care putea identifica faptul că Acela nu era nimic altceva decât Adevărul.

Ce era în Hattie
Wright, o femeie simplă și umilă? Unde
ar fi putut să meargă ea în Scripturi și să spună: „Glasul lui Dumnezeu îi va
vorbi într-o zi unui profet și-l va întreba: „Ce dorești?”, iar el Îi va
răspunde: „Doresc niște veverițe și vreau să vină de acolo și de acolo?” Ea nu
avea nici un verset cu privire la aceasta, niciunul! Dar când fratele Branham a
povestit întâmplarea, ea a spus: „Acesta nu este nimic altceva decât
Adevărul!”, iar lui Dumnezeu i-a plăcut atât de mult faptul că ea a spus
aceasta, chiar dacă nu avea nici un verset! A fost Dumnezeu? Nu a fost nimeni
altul decât Dumnezeu, iar femeia a avut în ea Ceva care a putut crede că ceea
ce a povestit profetul, nu era nimic altceva decât Adevărul.

„La ce verset faci

referire, Hattie?”

„Nu știu.”

„Unde ai mai auzit
aceasta înainte?”

„Nu am mai auzit-o
niciodată.”

„Atunci cum știi că
este adevărat?”

„Nu știu să explic,
dar știu pur și simplu că ceea ce am auzit nu este nimic altceva decât
Adevărul.” Lui Dumnezeu I-a plăcut atât
de mult aceasta, încât i-a zis profetului Său să se ridice în picioare și să-i
spună femeii: „Vei avea orice vei cere!” Puteți înțelege cât de mult I-a plăcut
lui Dumnezeu ceea ce a spus femeia aceea? „Orice vei cere...” El i-a dat putere
să schimbe tot Universul.

Fratele Branham i-a
spus: „Dacă nu te vei învoi, vei avea orice vei cere, orice vei spune. Dacă nu
se va întâmpla așa, eu sunt un profet fals. Vei primi orice dorești: un milion
de dolari, vindecarea surorii tale, sau orice vei cere, orice dorești.”

Dumnezeu nu încearcă
să ne determine să facem ceva, să începem un seminar al Mesajului sau să
despicăm firul în patru, ci vrea ca oamenii să prindă descoperirea ceasului în
care trăiesc și să recunoască: „Acesta nu este nimic altceva decât Adevărul!”

„De unde știi?”

„Nu știu, dar cred.”

Isus a spus: *„Dacă nu mâncați trupul Meu și nu beți sângele Meu...”*, iar unii dintre cei ce-L urmau au zis:

„Vorbirea aceasta este prea de tot...”

„Dar dacă-L veți vedea pe Fiul omului suindu-Se acolo unde era înainte?”

Atunci mulți dintre ei L-au părăsit, așa că El S-a întors spre apostolii Săi și le-a zis:

„Voi nu vă duceți?”

Atunci Petru a zis: *„Unde să ne ducem? Eu nici măcar nu pot citi Biblia. Unde să ne ducem? Eu nu am avut parte de o învățătură teologică. Tot ce știu este să pescuiesc. Tot ce știu este că atunci când este lună plină, avem o zi bună de pescuit. Unde să mergem? La Tine sunt cuvintele Vieții veșnice!”*

Unde să mergem? La

comentariile lui Matthew Henry sau la cele ale lui Charles Spurgeon? Mesajul este Cuvântul lui Dumnezeu. Eu nu știu nimic altceva. Cum vom înțelege noi aceste lucruri, când tot ce am știut toată viața a fost să muncesc ca să-mi plătesc facturile, să trec prin școală, să adun niște bani ca să trăiesc și să-mi cresc copiii și să schimb scutece? Nu cu mintea, prieteni, ci în noi este pus Ceva încă înainte de întemeierea lumii! Este ceea ce a fost în Hattie Wright, în fratele Branham, în apostolul Pavel și este și în mine și în voi, așa că putem spune: *„Acesta nu este nimic altceva decât Adevărul!”*

Putem înțelege

lucrurile? Nicidecum! Pot să scriu un studiu biblic? M-aș pierde înainte să încep, dar este Adevărul. Aceasta nu înseamnă că Dumnezeu nu vrea să aducă descoperire, dar totul iese din Cuvântul Său, nu dintr-o înțelegerea firească a Cuvântului. Isus nu a adus nimic intelectual, dar ei aveau tot intelectul din lume și răspuns la toată Biblia, în ziua când a fost El aici. Puteau lua versetele și să le aplice zilei Sale, dar când Îl auzeau vorbind, spuneau: „Cum?” Când avea doar doisprezece ani, ei erau uimiți de învățătura Sa, dar acum ziceau: „Cum poate vorbi Cuvântul astfel?” Pentru că El este Cuvântul.

2 Ioan 1.7: *„Căci în lume s-au răspândit mulți amăgitori, care nu mărturisesc că Isus Hristos vine în trup.”*

A venit? Va veni?

„Vine în trup.” Când Isus era în

Stâlpul de Foc și vorbea cu apostolul Pavel, i-a spus: *„Dece Mă prigonești?”* Pavel prigonea Trupul. Al cui Trup? Trupul lui

Isus. El a spus: *„De ce Mă prigonești?”* Vedeți?

El trăia ca Fiu al lui Dumnezeu, ca Duh Sfânt, în acea biserică mică.

Să mai citim o dată:

„Căci în lume s-au răspândit mulți

amăgitori, care nu mărturisesc că Isus Hristos vine în trup. Iată amăgitorul, iată antihristul!”

Astăzi, acest verset

se aplică la fel de mult ca în ziua când a fost scris.

Fratele Branham a

spus în **„Este răsăritul Soarelui”**:

„Aceasta este descoperirea divină a Cuvântului făcut trup. În acea zi a fost trup prin Fiul, Mirele, iar astăzi este trup prin Mireasă.”

În **„Unirea invizibilă a Miresei lui Hristos”**
citim:

„Iar Isus, Cuvântul, a luat locul meu. El a devenit eu pentru ca un păcătos ca mine să poată deveni El, Cuvântul. Amin! Lăsați-mă să rămân credincios acestui lucru, nu bisericii. Cuvântului! Amin.

*Oh, acea unire duhovnicească a lui Hristos și a Bisericii
Sale acum, când Trupul devine Cuvântul, iar Cuvântul devine Trup, manifestat,
legitimat. Este exact ceea ce
a spus Biblia că se va întâmpla astăzi, se întâmplă zi de zi.”*

Câți pot spune ce se
întâmplă zi de zi? Trupul devine Cuvânt, și Cuvântul devine trup, iar
cine neagă că Isus Hristos a venit în trup este un amăgitor și un antihrist.

Poate ziceți: „El va
veni în trup.” Nu, El a venit în trup astăzi, în Trupul Miresei Sale, în
trupul vostru și al meu. Să nu-L negați pe Domnul, să nu negați ceea ce i-a
spus El lui Pavel, să nu negați Scripturile, ci credeți-le!

„Cum funcționează
totul? Care este chimia și mecanica?”
Cui îi pasă? Credeți doar Cuvântul, profetul, Mesajul. El a spus că este aici.
Este Isus partea a doua sau este El Însuși arătat în trup în Trupul Bisericii?

Noi știm că trupul

acela va veni, Cel care a fost străpuns pe cruce, iar noi Îl vom vedea și ne vom închina Lui în acel chip. În acel chip, El va primi închinarea veșnică, iar noi tânjim să-L vedem. Dar eu nu aștept acel trup ca să cred că El este aici sau ca să cred că El a venit în ziua noastră, pentru că eu pot să-L văd chiar aici (fratele Chad arată Biblia). Îl pot vedea pretutindeni în jurul meu, în manifestarea acestui ceas, și tot ce are loc ne arată același lucru. Zilele biblice sunt din nou aici. Noi trăim acest Cuvânt, iar acest Cuvânt este acum trup într-un Trup alcătuit din mai multe mădulare, în Trupul lui Isus Hristos care trăiește Cuvântul pentru ziua noastră, chiar aici, în 2018, în curând 2019, și El continuă, de aceea spun: „Doamne, dă-ne ochi să vedem!”

Cercetați

Scripturile, căci ele sunt cele care mărturisesc despre Mireasă.

Dumnezeu să vă

binecuvânteze, sfinților! Acesta a fost mesajul meu de Crăciun. De ce a venit El? Ca să mărturisească despre Adevăr. De ce a venit El? Ca să fie o Lumină. De ce suntem noi aici? Ca să fim o Lumină. Tot ceea ce a fost El, este și Ea.

Slăvit să fie Dumnezeu! Dumnezeule, îngăduie ca această mare manifestare să preia astăzi viața mea; ea se petrece zi de zi! Amin.